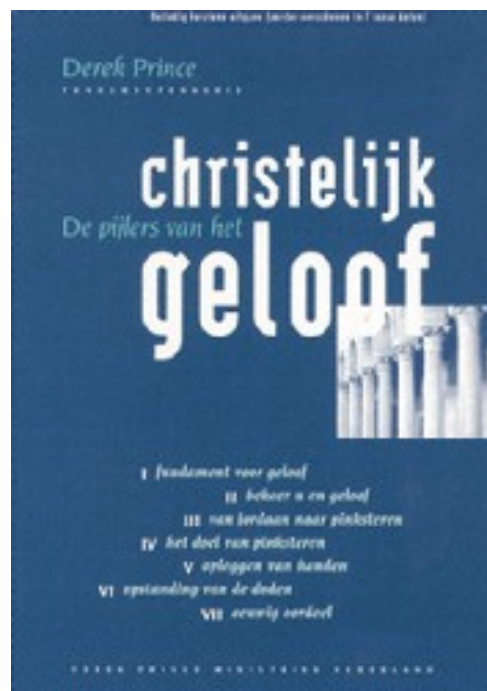

DE PIJLERS

VAN HET

CHRISTELIJK GELOOF

INHOUDSOPGAVE

INHOUDSOPGAVE	2
OPMERKINGEN VOORAF	4
VOORWOORD	
A. Iets over Derek Prince B.	
Doelen van het boek	
C. Keuze pijler	
D. Slotopmerking	
1. HET FUNDAMENT EN DE UITWERKINGEN VAN GODS WOORD	
A. Christus de Rots, het Fundament; B. Proef discipelschap/liefdestest; C. Het gezag van Gods Woord; D. Uitwerkingen van Gods Woord.	
2. BEKEER U EN GELOOF	13
A. Bekering in het algemeen;	
B. Bekering van dode werken (PIJLER I);	
C. Geloof in God (PIJLER II);	
D. De Wet.	
3. VAN JORDAAN NAAR PINKSTEREN	20
A. Dopen in het algemeen	
B. De doop van Johannes de Doper	
C. De doop in water (PIJLER III)	
D. De doop in de Heilige Geest (PIJLER IV)	
4. DE BEDOELING VAN PINKSTEREN	32
A. Ter inleiding	
B. De Geestvervulde Gelovige	
C. De Geestvervulde Gemeente	
D. De Geestvervulde Prediker	
5. OPLEGGING VAN HANDEN (PIJLER V)	38
A. De 5 belangrijke doelen van het opleggen van handen	

6. OPSTANDING DER DODEN (PIJLER VI)	42
A. Het einde der tijden	
B. Uiteenlopende bestemmingen na de dood	
C. Christus, het patroon en het bewijs	
D. Opstanding voorzgd in het OT	
E. "Christus als eersteling"	
(= Opstanding fase I)	
F. "Die van Christus zijn bij Zijn komst"	
(= Opstanding fase II)	
G. "Daarna het einde"	
(= Opstanding fase III)	
H. Met wat voor lichaam?	
7. EEUWIG OORDEEL (PIJLER VII)	50
A. God de rechter over allen	
B. Gods oordelen in de geschiedenis	
C. De rechterstoel van Christus	
(= Oordeel fase 1)	
D. Beoordeling van christelijk dienstbetoon	
(= Oordeel fase 1)	
E. De troon van Christus' heerlijkheid	
(= Oordeel fase 2)	
F. Een grote witte troon	
(= Oordeel fase 3)	
NAWOORD	56

Heb 6:1-3

1 *Laten wij daarom het eerste onderwijs aangaande Christus laten rusten en ons richten op het volkomene, zonder opnieuw het fundament te leggen van*
bekering van dode werken
en van geloof in God,
2 *van een leer van dopen*
en van oplegging der handen,
van opstanding der doden
en van een eeuwig oordeel;
3 *en dat zullen wij doen, indien God het vergunt.*

VOORWOORD

A. iets over Derek Prince

Deze boeksamenvatting gaat over het boek "De pijlers van het christelijk geloof" geschreven door Derek Prince.

Derek Prince was een Engelse intellectueel die in India werd geboren.

Hij studeerde naast de talen Grieks, Latijn, Hebreeuws en Aramees ook nog Filosofie.

Op diverse universiteiten gaf hij als professor colleges.

Belangrijker is echter het feit dat hij in de 2e Wereldoorlog een ingrijpende ontmoeting had met Jezus Christus, waardoor zijn leven radicaal werd veranderd.

Zelf zegt hij hierdoor tot 2 conclusies te zijn gekomen die voor hem altijd vast zullen blijven staan namelijk dat:

- a) Jezus Christus leeft en
- b) De Bijbel een waar, actueel en dus belangrijk boek is

Samen met zijn eerste vrouw, die zo'n 20 jaar geleden stierf, adopteerde hij 9 kinderen.

In 1978 hertrouwde hij.

We mogen vaststellen dat deze man een hoog begaafd persoon is geweest, die zijn verstand ondergeschikt heeft gemaakt aan de Heilige Geest.

Hij was zeer nuchter, bijbelvast en vol van Gods autoriteit en wist het nodige van geestelijke oorlogsvoering af. Het spreekt als zo'n geleerd man durft te zeggen dat de wereldse wijsheid dwaasheid is voor God. Sommigen betitelden hem als "een generaal in Gods Koninkrijk".

Internationaal gezien genoot Derek Prince veel erkenning. Hij werd door velen beschouwd als een vooraanstaand bijbelleraar. Ook heeft hij enkele tientallen boeken op zijn naam staan. Verder verzorgde hij dagelijks radio-uitzendingen die de halve aardbol bestrijken.

Door de Gods Geest predikte hij met onverdroten ijver Gods geopenbaarde waarheid wat gepaard ging met wonderen en tekenen. Op 88 jarige leeftijd is hij in 2003 overleden.

De fundamentenserie 'De pijlers van het christelijk geloof' is het boekwerk dat Derek Prince ruim twintig jaar geleden wereldwijde erkenning bezorgde als bijbelleraar; vanuit charismatische optiek behandelt hij helder en toegankelijk de grondbeginselen van het christelijk geloof. Zijn systematiek komt voort uit Hebreeën 6:1 en 2, waar het fundament van het christelijk geloof staat beschreven. Het bijzondere van dit onderwijs is dat het niet bestaat uit dode dogma's, maar dat de auteur waarheden uit Gods Woord voor de lezer laat leven, geïnspireerd door de Heilige Geest. Het boek is daarom zeer geschikt voor iedere gelovige, met name hen die leiding geven binnen een kerk of gemeente.

582 pagina's, € 19,50

B. Doelen van het boek

Beknopt gezegd zijn de hoofddoelen van dit boek om de christen:

- a) Zekerheid te verschaffen dat Jezus Christus daadwerkelijk het fundament is (**1 Cor.3:11**);
- b) Op gedegen en systematische wijze de 7 elementaire bijbelse pijlers uit te leggen (**Hebr.6:1-2**);
- c) Te overtuigen van de noodzaak tot het aanbrengen van deze 7 pijlers in eigen leven zodat een geestelijk huis voor God kan worden opgebouwd (**Ef.2:20-22**);
- d) Bewust te maken dat alleen het gehele Woord van God de enige maatstaf in het leven is (**Joh.1:1 + Op.19:13**).

C. Keuze pijler

Omdat dit boek zoveel belangrijke elementaire kennis bevat, is er in dit overzicht besloten om iedere pijler uitvoerig te bespreken.

De meest uitvoerig besproken pijlers zijn echter nummer **IV (de doop in de Heilige Geest)** en **VI (opstanding der doden)**.

Zeker over "*de doop in de Heilige Geest*" bestaat veel onduidelijkheid in christelijk Nederland, terwijl het juist van levensbelang is voor de gelovigen. Dat er een honger is naar goed onderwijs over dit onderwerp blijkt wel uit het feit dat er legio boeken over dit onderwerp op de christelijke markt zijn verschenen.

Het onderwerp "*opstanding der doden*" is de belangrijkste pijler van het christelijk fundament, omdat het zowel de inwendige als uitwendige mens betreft; het gaat dus om de herleving van ziel, geest en lichaam. Het belang van deze pijler blijkt ook uit **1Cor.15:13,14**, want hier staat:

"Indien er geen opstanding der doden is, dan is ook Christus niet opgewekt. En indien Christus niet is opgewekt, dan is immers onze prediking zonder inhoud, en zonder inhoud is ook uw geloof."

D. Slotopmerking

Gods Woord kan werkelijk voor je gaan leven en zo je tot fascinerende ontdekkingen leiden. Zo vond ik het zelf fantastisch om i.v.m. het fundament **Sp.9:1** te ontdekken. Hier staat: "De Wijsheid heeft haar huis gebouwd, zij heeft haar 7 pilaren uitgehouwen". Door dit te koppelen aan Hebr.6:1-2, waar staat dat het christelijk fundament uit 7 pijlers bestaat, zien we dat de Sprekendichter reeds voorzegde dat het leggen van de door Paulus genoemde 7 pijlers in het leven van een christen noodzakelijk is. Het aanbrengen van deze pijlers getuigt van wijsheid en stelt je in staat om een gedegen levenshuis te bouwen tot eer van God.

Hoofdstuk 1

HET FUNDAMENT EN DE UITWERKINGEN VAN GODS WOORD

A. Christus de Rots, het Fundament

Het door God bepaalde fundament voor het leven van een Christen is Jezus Christus (**1 Cor.3:11**); Hij is de Rots (**1 Cor.10:4**). Zowel in het OT als NT zijn regelmatig teksten te vinden, waaruit blijkt dat Christus de Rots is en dat het christelijk geloof uitsluitend op dit ene onwankelbare fundament gebaseerd moet zijn.

Een ieder die besluit om te gaan bouwen op de Rots zal met 4 opeenvolgende fasen te maken krijgen:

- 1) Een persoonlijke confrontatie met Christus de goddelijke;
- 2) Een persoonlijke openbaring van Christus door het werk van de Heilige Geest, waardoor je tot dan toe dode geest tot leven komt;
- 3) Het persoonlijk gaan erkennen van Christus als de Zoon van God;
- 4) Het persoonlijk gaan geloven en openlijk gaan belijden dat Christus de Zoon van God is.

Door o.a. **Joh. 1:1,14** en **Op.19:13** weten we dat de Bijbel het Woord van God is **en** dat Christus het Woord van God is. Hieruit volgt dat de band tussen de gelovige en de Bijbel gelijk moet zijn aan zijn band met Christus. De gelovige kan alleen door Gods Woord een sterk en veilig "geloofsgebouw" oprichten. Volgens **Luc.6:46-49** betekent "bouwen op de Rots" horen en doen wat Christus zegt. Wat Hij zegt lezen we in de Bijbel en deze woorden moeten we gaan toepassen in ons leven. Schematisch weergave van bovenstaande:

FUNDAMENT VAN HET CHRISTELIJK GELOOF

Bijbel = Woord van God = Christus = Fundament = De Rots

B. Proef discipelschap/liefdestest

Iedere christen moet regelmatig in zijn leven nagaan hoe hecht de relatie tussen Christus en hem is. Uit **Joh. 14:23** blijkt dat een ware discipel Christus liefheeft door Zijn Woord te bewaren. De plaats die het Woord van God inneemt voor de gelovige bepaalt de mate van toegewijd discipelschap. Door de volgende 4 simpele feiten serieus onder ogen te zien, kunnen we de mate van toewijding en liefde voor Hem bepalen:

- 1) Het allerbelangrijkste is dat de ware discipel zich altijd en onder alle omstandigheden vasthoudt aan Gods Woord;
- 2) Vasthouden aan Gods Woord is het bewijs van liefde voor God;
- 3) Door Gods Woord vast te houden en te gehoorzamen openbaart Christus zich aan de gelovige;
- 4) Door te geloven in het Woord van God komen de Vader en de Zoon permanent in het leven van de discipel wonen.

Gods Woord is God; het Woord is Zijn adem (**Ps.33:6**). We mogen dan ook concluderen dat het: ***onmogelijk is om God meer lief te hebben dan Gods Woord!***

C. Het gezag van Gods Woord

De Bijbel wordt door Jezus in **Joh. 10:35** zowel "het Woord Gods" als "de Schrift" genoemd en heeft volgens Jezus volkomen gezag, want Hij zegt in hetzelfde vers: "*de Schrift kan niet gebroken worden*".

De Bijbel is de waarheid en is voor eeuwig zeggen **Ps. 119:89, 119:160** en **Matt.24:35**.

De Bijbel is geïnspireerd door de Heilige Geest volgens o.a. **Ps.12:7** en **2 Petr. 1:20-21**.

De Bijbel wordt aldus **Joh. 14:26** uitgelegd door de Heilige Geest.

De Bijbel is Gods geschreven Woord, want al de schrift is van God ingegeven staat er in **2 Tim.3:17 (SV)**.

Het centrale thema en doel van de Bijbel is het geestelijk welzijn van de mens.

De Bijbel openbaart voornamelijk de aard en de gevolgen van de zonde, maar door het geloof in Jezus Christus toont het ook de weg van verlossing van de zonde en zijn consequenties.

D. Uitwerkingen van Gods Woord

De wijze waarop en de mate waarin het Woord kan uitwerken, wordt bepaald door de reactie van de persoon die het hoort. In de Bijbel vinden we 2 houdingen die lijnrecht tegenover elkaar staan. Persoon A verlangt naar het onderricht, de correctie en zegen van Gods Woord. Hij bezit een houding van **zachtmoedigheid** en **vreze des Heren**.

Persoon B daarentegen is niet bereid om zijn **vuilheid** en **boosheid** af te leggen (**Ps.25:8,9,12,14 + Jac.1:21**). Hij verwerpt Gods Woord. Deze contrasten komen in **Hebr.4:12** voortreffelijk tot uiting; hier staat o.a. dat het Woord Gods levend en krachtig is, dat het overleggingen en gedachten des harten schift en scherper is dan enig tweesnijdend zwaard. Zo is het Woord voor de één een kracht Gods, maar voor de ander een dwaasheid (**1 Cor.1:18**). We zullen nu de uitwerkingen van het horen van Gods Woord op personen van categorie A gaan bespreken.

DE 2 ALGEMENE BASISUITWERKINGEN VAN GODS WOORD ZIJN:

1. Het bewerkt innerlijke reiniging (= positief)
2. Het scheidt van het onreine/onheilige (= negatief)

DE 9 SPECIFIEKE UITWERKINGEN VAN GODS WOORD IN KERNWOORDEN:

1. GELOOF,
2. WEDERGEBOORTE,
3. GEESTELIJK VOEDSEL,
4. GENEZING en GEZONDHEID,
5. GEESTELIJKE VERLICHTING EN INZICHT.
6. a. OVERWINNEN OVER ZONDE,
b. OVERWINNEN OVER SATAN,
7. a. REINIGING,
b. HEILIGING,
8. EEN SPIEGEL
9. DE RECHTER

Ad.1. HET VERWEKT GELOOF

Geloof is een geestelijk proces dat uit 3 opeenvolgende stadia bestaat aldus **Rom.10:17**. Deze zijn:

1. Gods Woord == > 2. horen == > 3. geloof

Een proces heeft altijd een (minimum) tijdsduur. Zo ook dit proces van horen en verwerken van Gods Woord. Tijdens dit proces ontwikkeld zich geloof, mits het hart geopend is. **Hebr.11:6** zegt dat ernstig zoeken en geloof noodzakelijk zijn om tot God te kunnen komen. Geloof weet zeker dat God gaat doen wat Hij beloofd heeft in Zijn Woord; het laat zich door niets of niemand dit ontnemen.

Het bovenstaande verklaart dan ook meteen waarom er zo weinig geloof is in deze haastige, oppervlakkige wereld.

Ad.2. HET LEIDT TOT WEDERGEBOORTE

Bij wedergeboorte ontvangt de mens een (nieuw soort) geestelijk leven, ook wel genoemd de nieuwe of goddelijke natuur (**2 Petr.1:3-4**). Men wordt uit God geboren (**1 Joh.3:9**). Wedergeboorte wordt voortgebracht door het Woord van God in geloof toe te laten. Verder blijkt uit **Ef.4:22,23** dat wanneer je de nieuwe mens aandoet, je geest hierdoor wordt verjongd en **Rom.12:2** spreekt er over datje hervormd wordt door de vernieuwing van je denken. Dat de wedergeboorte onvergankelijk is weten we door **1 Petr.1:22,23**. Hoewel de wedergeboorte een "geestelijke" geboorte is, geschiedt deze precies zoals bij een natuurlijke geboorte:

a. door de enge poort (**Matt.7:13,14**).

Dit is een heel nauw kanaaltje: je kunt niets meenemen uit je oude wereld. Zelfs de oude voedselbron wordt volkomen afgesneden. Je hebt ook direct kleren nodig (**Gal.3:27 + Luc.24:49**).

b. met pijn (**Matt. 16:25**).

Het is pijnlijk te beseffen dat al je eigen wegen doodlopen en je te realiseren dat er maar één weg tot God is (**Joh. 14:6**).

c. door zaad verwekt (**1 Petr.1:23 + 1 Joh.3:9**).

Je bent verwekt door het zaad van het Woord van God. De mens ontvangt de genen van God.

d. vanuit de duisternis in het licht (**1 Petr.2:9**).

Door de wedergeboorte komen we in het Koninkrijk van het Licht (**Col. 1:13,14**).

e. uit de dood in het leven (**Joh. 5:24**).

De wedergeboorte is een geestelijk opstaan in een nieuw leven door de opstanding van Jezus Christus (**1 Petr.1:3**).

Ad.3. HET STILT DE HONGER NAAR GEESTELIJK VOEDSEL

Als iemand wedergeboren is, vraagt de nieuwe natuur direct naar geschikt geestelijk voedsel, wat te vinden is in het Woord van God (**Matt.4:4**).

Geestelijke melk blijkt er voor geestelijke zuigelingen en vaste spijs voor geestelijke volwassenen te zijn. Het is belangrijk om eerst het absolute minimum van de melk

genoemd in **Hebr.6:1-3** te drinken en om ook voldoende tijd te nemen om dit te laten verteren. Hierdoor zal er een gedegen fundament ontstaan, omdat deze voeding de noodzakelijke pijlers legt.

Pas na deze fase kan de vaste spijs verdragen worden. Deze voeding stelt je in staat om het goede van het kwade te onderscheiden (**Hebr.5:12-14**). Uiteindelijk is het de bedoeling dat de gelovige zelfs opwast tot zaligheid (**1 Petr.2:1,2**).

Ad.4. HET VOORZIET IN LICHAAMELIJKE GENEZING EN GEZONDHEID

We hebben de absolute zekerheid dat God voorziet in genezing door Zijn Woord. Zo lezen we in **Ps. 107:20** dat God Zijn Woord zond om te genezen en te bevrijden. **Jes.55:11** voegt daaraan toe, dat Zijn Woord datgene doet en volbrengt waartoe Hij het gezonden heeft!

De letterlijke vertaling van **Sp.4:20-22** geeft aan dat Gods Woord medicijn is voor Zijn kinderen, en dat het werkzaam zal zijn als men zich aan de 4 bijbehorende voorschriften houdt. Deze luiden:

1. SLA ACHT OP GODS WOORDEN (volledig geconcentreerd Gods Woord lezen);
2. NEIG JE OOR (bereid zijn tot nederig onderwijs/correctie);
3. LAAT ZIJN WOORDEN NIET WIJKEN UIT JE OGEN (houd beide ogen vast gericht op de beloften van de Heer;
4. BEWAAR GODS WOORDEN DIEP IN JE HART (laat je hart leiden door wat je geestelijke ogen en oren hebben opgenomen);

Door dit te doen zul je "proeven" dat God goed is (**Ps.34:9**).

Ad.5. HET BEWERKT GEESTELIJKE VERLICHTING EN INZICHT

Gods Woord geeft inzicht en licht (**Ps.119:130**). Het is o.a. een lamp voor je voet, maar ook verlicht het de ogen van je hart door de wijsheid en openbaring van het Woord (**Ps.119:105 + Ef.1:18**). Het voorgaande geeft aan dat niets in het verstand kan doen wat Gods Woord doet. De reeds eerder aangehaalde tekst uit **Hebr.4:12** bevestigt ook hier dat er geen gebied is in de mens waar Gods Woord niet in doordringt.

Ad.6a. HET LEERT OM TE OVERWINNEN OVER ZONDE

Gods Woord is de enige maatstaf in ons leven en deze zegt in **1 Cor.10:31** en **Col.3:17** dat alles wat we in ons leven doen:

- 1) Tot eer van God moet zijn en dat daaronder b.v. ook valt ons eten, drinken, spreken en werken;
- 2) In de naam van de Here Jezus moet gebeuren, God de Vader dankende door Hem.

Door deze 2 punten ons te realiseren en door Zijn woorden te kennen en op te slaan in ons hart, worden we behoed voor zondigen (**Ps.119:11**).

Ad.6b. HET LEERT OM TE OVERWINNEN OVER SATAN

In **Ef.6:11** lezen we dat de gelovige de wapenrusting moet aandoen voor de geestelijke strijd. "Slechts" 1 onderdeel hiervan is een aanvalswapen, namelijk het Woord van God; ook wel genoemd het zwaard des Geestes (**Ef.6:17**). De rest van de uitrusting is er voor de verdediging. Hoe belangrijk dit aanvalswapen is blijkt uit Lucas 4, waar we lezen hoe Jezus zelf het zwaard Gods (het geschreven Woord) hanteert tegenover iedere aanval van satan. Hij pareert de vijand steeds met: "Er staat Geschreven...".

Voor mijzelf was **Luc 4:1** en **4:14** gekoppeld aan **Hand. 10:38** een openbaring! Uit deze teksten valt op te maken dat Jezus na Zijn waterdoop "**vol**" van de **Heilige Geest** was, om vervolgens naar de woestijn te worden geleid en wel om verzocht te worden door de duivel. Hij keerde echter terug uit de woestijn "**in de kracht**" des Geestes. Blijkbaar kwam de zalving van kracht in de woestijn tot Hem; dit wordt bevestigd door **Hand. 10:38** hier staat dat God Hem met de Heilige Geest en met kracht heeft gezalfd.

Vol zijn van de Geest, een droge tijd, lichamelijke zwakte, honger naar God, een relatie met God, confrontatie met de duivel, hantering van Gods Woord, volharding, vasten en overwinning zijn blijkbaar vereisten om de zalving van kracht te ontvangen en te ontwikkelen! Satan trachtte tevergeefs Jezus af te houden van Zijn "dienen in de kracht van Gods Geest". Als wij eveneens willen dienen in de kracht van de Geest, zullen ook wij vol van de Geest moeten zijn en we zullen Gods Woord moeten hanteren om de satan te verslaan. Zelfs jonge geestelijke mensen kunnen de boze overwinnen als Gods Woord in hen blijft (**1 Joh.2:14**).

In **Op. 12:11** lezen we dat overwinning op de boze mogelijk is door:

- 1) Het bloed van Christus;
- 2) Het Woord;
- 3) Te getuigen van wat het Woord over het bloed zegt;

Jac.4:7 zegt dat een nederig hart, onderwerping aan God en weerstand bieden aan de duivel, hem doet vlieden. **1 Joh.5:5** geeft als voorwaarde voor overwinning: het geloven dat Jezus de Zoon van God is. Het totale plan van God is te herleiden uit **Luc.6:46-49** (tweeërlei fundament) en concentreert zich rond:

- a. de kennis van Gods Woord (= weten);
- b. de bekwaamheid om deze kennis toe te passen (= doen)

Dat kennis essentieel is voor Gods volk blijkt uit **Hos.4:6**.

Ad.7a. HET REINIGT

De sleuteltekst in dit verband is **Ef.5:25-27**. Uit deze verzen blijkt dat:

- a) reiniging en heiliging nauw met elkaar verbonden zijn;
- b) het doel van Christus is om door reiniging en heiliging heen de gemeente onbesmet voor Zich te plaatsen;
- c) het middel in dit proces "het waterbad met het woord" is.

het Woord van God = waterbad	}	
(Ef.5:25-27)	}	
Reiniging komt	}	1Joh.5:6
tot stand door	}	
het bloed van Jezus	}	
(1 Joh. 1:7)	}	

Ad.7b. HET HEILIGT

Heiliging betekent heilig maken of apart zetten. Het is een proces dat de Heilige Geest in personen begint, die in geloof de waarheden uit Gods woord accepteren en deze in hun hart en geest laten doordringen. Zij weten zich gereinigd door het waterbad van het Woord en het bloed van Jezus. Heiliging vindt plaats door:

1. De Geest van God (**2 Thes.2:13**);
2. Het Woord van God (**Joh. 17:17**);
3. Het altaar (**Matt.23:19**);
4. Het bloed van Christus (**Hebr. 10:29**);
5. Ons geloof (**Hand.26:18**).

In het heiligingsproces zal Gods Geest aan personen zoals hierboven geschetst "het altaar" gaan openbaren. Dit betekent niet alleen dat de gelovige weet dat dit een beeld is van het bloed van Christus dat vergoten werd aan het kruis tot verlossing van zonde, maar ook dat de gelovige duidelijk wordt dat hij evenals Christus op het altaar moet om als kind van God zijn "IK" te kruisigen. Dit proces gaat net zo lang door totdat "ik" niet meer leef, maar alleen nog Christus in mij (**Gal.2:20**). Dit offeren/kruisigen houdt in: bereid zijn om je totaal over te geven en toe te wijden aan God. Door dit proces van "sterven aan jezelf" wordt de gelovige apart gezet door God. **Rom.12:2** noemt 4 stadia waaruit het proces van heiliging bestaat:

- 1) Het stellen van ons lichaam tot een levend, heilig en Gode welgevallig offer;
- 2) Het niet gelijkvormig worden aan deze wereld;
- 3) Het hervormd worden door de vernieuwing van ons denken door Gods Woord;
- 4) Het persoonlijk leren kennen van Gods karakter.

Het eigenlijke doel van heiliging is: "gelijkvormig worden aan Jezus" (Rom.8:29).

Ad.8. HET OPENBAART ZICH ALS GEESTELIJKE SPIEGEL

Dat Gods Woord een spiegel is blijkt uit **Jac. 1:21-25**. Ook lezen we in dit stukje de voorwaarden waaronder de spiegel werkzaam is. Zo moeten we:

- 1) Het geplante woord aannemen met **zachtmoedigheid** (vereist een juiste gezindheid van hart en verstand) en
- 2) Daders van het woord zijn (vereist **toepassing** in ons leven).

De spiegel van Gods Woord laat onze innerlijke, geestelijke natuur en toestand zien.

Alleen als we onmiddellijk en praktisch handelen naar wat de spiegel laat zien, zullen we vergeving, reiniging, genezing etc. van God ontvangen.

Helaas zijn we geneigd het beeld van de spiegel snel te vergeten; daarom moeten we vaak, lang en serieus in Gods spiegel kijken, totdat we onszelf zien zoals God ons ziet.

Door de spiegel van Gods Woord daadwerkelijk in ons leven toe te passen in een gezindheid van zachtmoedigheid veranderen we naar Gods beeld. Zo wordt de spiegel het middel tot levensverandering en overwinning.

Ad 9) HET FUNCTIONEERT ALS DE RECHTER

Uit **Joh.5:22,23,26,27** blijkt dat de Vader het oordeel aan de Zoon heeft gegeven; ook geeft dit gedeelte 2 redenen waarom het oordeel aan de Zoon is gegeven. Zo is:

- 1) Jezus alleen de Zoon van God **en** de Zoon des Mensen en
- 2) Geeft het Jezus de eer die Hem toekomt.

Maar ook Christus delegeerde het uiteindelijke gezag van het oordeel en wel aan Gods Woord (**Joh. 12:47,48**). Ook spreekt bijvoorbeeld **Ps.58:12** en **Jes.33:22** duidelijk dat Gods Woord de Rechter is.

Hoofdstuk 1 besluiten we met enkele schriftgedeelten, waaruit blijkt dat niemand onder Gods oordeel hoeft te komen.

- **Joh.5:24** "*Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, wie mijn woord hoort en Hem gelooft die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven en komt niet in het oordeel, want hij is overgegaan uit de dood in het leven.*"
- **Rom.8:1** "*Zo is er dan nu geen veroordeling voor hen die in Christus Jezus zijn.*"
- **Joh.3:18** "*Wie in Hem gelooft, wordt niet geoordeeld; wie niet gelooft, is reeds veroordeeld, omdat hij niet heeft geloofd in de naam van de eniggeboren Zoon van God.*"

Hoe ontkom je aan het oordeel van het Woord?

Hoor Gods Woord, geloof Gods Woord, gehoorzaam Gods Woord

= KENNEN EN TOEPASSEN VAN GODS WOORD!

Hoofdstuk 2

BEKEER U EN GELOOF

A. Bekering in het algemeen

In zijn natuurlijke, niet wedergeboren, zondige staat heeft ieder mens God, zijn Vader en de hemel, zijn thuis, de rug toegekeerd. In deze toestand is iedere stap van de mens een stap verder weg van God en de hemel. Voor ieder mens die deze richting gaat is er één ding dat hij allereerst moet doen. Dat is stoppen met zijn huidige levenswandel. De bijbel zegt in **Jes.59:1,2**, dat door de zonden en ongerechtigheden er een scheiding/kloof is ontstaan tussen God en de mens, maar ook dat God, de Vader, er voor zorgde dat de scheiding tussen Hem en de mensheid werd opgeheven, doordat de Vader uit liefde Zijn Zoon, Jezus Christus naar deze wereld zond (**Joh.3:16**). Jezus bracht als enige verzoening voor de mens tot stand, door in volledige gehoorzaamheid aan Zijn hemelse Vader, zichzelf als smetteloos offer te laten kruisigen. Hij droeg zo als plaatsvervanger van de mensheid onze zonden en de daarbij behorende doodstraf (Jes.53:4,5). Het was de Vader, zelf die Jezus na Zijn kruisdood en begravenis weer tot leven wekte (**Rom.4:24**).

Om verzoend te worden met God moet je wederomgeboren worden (**Joh.3:7**), maar dit kan alleen via de brug/het kruis van Jezus, want alleen Hij is de weg, de waarheid en het leven (**Joh.14:6**). Hij alleen is het antwoord van God op het zoeken van de mens. Het volbrachte werk van Christus maakt het een ieder dus mogelijk om door het nemen van een vastberaden beslissing terug te keren tot God. Deze eerste stap om met God verzoend te willen worden is een besluit tot *een innerlijke verandering van denken* en gaat gepaard met *berouw*. Het resulteert in een daad van uiterlijke omkeer en terugkeer naar God.

Werkelijke "**bekering**" bestaat dan ook niet alleen uit berouw (emotie), maar bevat tevens een besluit tot verandering van denken, richting en koers. Het Griekse woord "metanoein" geeft dit exact weer, dit in tegenstelling tot het Griekse woord "metamelein" wat alleen de component berouw bevat. Dit belangrijke verschil in deze 2 Griekse woorden komt in de Nederlandse bijbel helaas niet altijd duidelijk naar voren.

Schematisch samengevat:

METANOËIN (= BEKERING) = BEROUW MET EEN BESLISSING TOT INNER LIJKE VERANDERING VAN DENKEN

METAMELEIN (= BEROUW) = BEROUW ZONDER EEN BESLISSING TOT INNERLIJKE VERANDERING VAN DENKEN

BEKERING > BEROUW!!!

We bekeren ons tot God en geloven in Jezus (**Hand.20:21**).
Bekering leidt tot vergeving van zonden (**Luc.24:46,47 + Hand. 2:37**).

Volgorde: **1 BEKEERT U TOT GOD**

2 GELOOF IN DE HERE JEZUS.

Gevolg: **3 ONTVANG VERGEVING VAN ZONDEN.**

Zéér belangrijk is het zich te realiseren dat bekering altijd begint bij God, want alleen:

- I. *Hij heeft de mogelijkheid tot bekering gecreëerd door het bedenken van het verlossings plan met Jezus en alleen*
- II. *Hij trekt de zondaar door Zijn Heilige Geest tot zich.*

Het is dus door Gods vrije en soevereine genade dat Hij ieder mens wil laten terugkeren tot Hem **(KI.5:21)**.

B. Bekering van dode werken (PIJLER I)

We moeten ons van dode werken bekeren zegt **Hebr.6:1**.

Bij bekering van dode werken keren we ons niet alleen van onze slechte zondige daden af, maar we maken ons totaal los van een leven dat in onafhankelijkheid van God geleid wordt.

Door de bekering wenden wij ons af van onze eigen dode werken en keren ons tot God om Hem vanaf dan te gehoorzamen.

Een dood werk houdt geen rekening met God en Zijn Woord; het zal ook nooit geloof bevatten **(Rom.10:17)**, omdat het namelijk God niet als bron heeft.

Alle "dienstbaarheid en goede werk" vanuit een verkeerde bron en/of motivatie is een dood werk voor God. Ook religieuze werken zijn heel vaak dode werken en deze leiden veelvuldig tot wetticisme. Men probeert dan door het naleven van o.a. geboden, verboden en regeltjes met allerlei uiterlijk vertoon indruk te maken op God en/of mensen. Zoiets is echter alleen maar een schijnheilige dode religie, waarin geen plaats is voor een werkelijke relatie met God. Zelfs bidden, bijbellezen etc. kan een dood werk zijn, wanneer iemand hierin zo opgaat, dat eigenlijk alleen maar de letter overblijft en de letter doodt zegt **2 Cor.3:6**. Een **dood werk** stelt slechts de vraag: *Wat leven het mij op?* Een **geloofswerk** stelt echter de vraag: *Wat zal het doen voor Jezus Christus?*

In tegenstelling tot een dood werk wordt **een geloofswerk** altijd verricht:

- naar de wil van God
 - in Gods kracht
 - uitsluitend tot eer van God
- } } => "een levend werk"
}

Dode werken (zonden) geven een negatieve vrucht. De vrucht of het loon van de zonde, is de dood **(Rom.6:23)**. Bij dode werken verdwijnt de Geest en ontstaan er dode leerstellingen en dogma's, die in de praktijk niet zijn toe te passen, omdat het hart er niet achter staat.

Opvallend is verder dat de onderwijzers van religie vaak zelf uitblinken in het niet nakomen van wat ze zelf zeggen **(Matt.23:3,4,13,15)**.

Maar bij Jezus gaat het niet om de leer, maar om het reële leven; niet om een religie, maar om een levende relatie met God door Jezus Christus. Het gaat niet om een prestatie van onze kant, maar om het werk dat God tot stand gebracht heeft in Zijn Zoon. Alleen Jezus kon uitroepen: "Het is volbracht". Door het bloed van Jezus Christus wordt ons bewustzijn gereinigd van dode werken, waardoor we de levende God gaan dienen **(Hebr.9:14)**. Ons geweten wordt gezuiverd door Jezus Christus zegt **Hebr.10:22**, mits we naar Jezus gaan met een eerlijk en oprecht hart.

Ef.2:10 zegt *"Want zijn maaksel zijn wij, in Christus Jezus geschapen om goede werken te doen, die God tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen"*.

Het onderstaande schema verduidelijkt wellicht e.e.a.

WOORD
VAN
GOD
=
Jezus

HANDELEN NAAR
= geloof uit zich
in werken

LEIDT TOT
GERECHTIGHEID
richting Jezus

HOREN NAAR
= hart beweegt

GELOVEN
IN = hart
gelooft/
aanvaardt
Jezus

Uit dit schema blijkt dat geloof kan groeien en dat er dus geloofsniveaus zijn. Gods Woord bevestigt dit ook. Zo spreekt de bijbel o. a. over:

- Ongeloof = antigeloof (Matt. 13:58)
- Geen geloof (Marc. 4:40)
- Klein geloof (Matt. 14:31)
- Geloof (Matt. 9:22)
- Groot geloof (Matt. 15:28)
- Volhardend geloof (Jac.1:3)
- Strijdend geloof (1 Tim.6:12)

Een geloofshouding kenmerkt zich o. a. door:

- 1. Zachtmoedigheid }
- 2. Handelen naar het Woord } **Jac.1:21-25/Matt.11:28-30**
- 3. Nederigheid }

Gods Woord heeft voor iedere nood een belofte die de oplossing biedt. Voor elke nood is voor iedere christen altijd een *voorziening*, mits voortdurend de volgende 3 stappen in acht worden genomen:

1. Vraag de Heilige Geest naar de voor die specifieke nood van toepassing zijnde *belofte(n)* uit Gods Woord;
2. Voldoe aan de *voorwaarden* die bij deze belofte(n) behoren;
3. Claim vrijmoedig en volhardend de *vervulling* van die belofte(n).

Wie deze stappen zet, neemt het *besluit* om zijn weg op de Here te *wentelen* en om op Hem *voortdurend* zijn *vertrouwen* te stellen, wat ook de omstandigheden mogen zijn of worden. Degene die dit doet zal zien dat God voorziet/gaat voorzien in alle noden (**Ps.37:5 + Fil. 4:19**).

ZALIGMAKEND GELOOF

Uit **Rom.4:24,25** en **1 Cor.15:1-4** zijn de 4 basisfeiten van het reddende evangelie (het zaligmakend geloof) te herleiden. Deze luiden:

1. Christus werd door de Vader aan de doodstraf overgeleverd om onze zonden;
2. Christus werd begraven;
3. Christus werd door God de 3e dag opgewekt;
4. Door dit te geloven ontvangen wij gerechtigheid.

De bijbel zegt dat deze basisfeiten verlossing/redding/behoud schenken aan een ieder die deze accepteert. Elk mens moet deze feiten zelf accepteren door:

- Tot Jezus te komen en te drinken (**Joh.7:37**);
- De naam van Jezus aan te roepen (**Rom.10:13**);
- Jezus aan te nemen (**Joh. 1:12**);
- Zich te bekeren (**Hand.2:38**).

GELOOF EN WERKEN

Geloof is iets wat God aan een ieder heeft toebedeeld (**Rom. 12:3**). Het moet gepaard gaan met werken, want anders is het geloof dood (**Jac.2:26**). Gods Woord zegt dan ook dat we gerechtvaardigd worden door:

1. Geloof (**Rom.5:1**), wat we geloven;
2. Woorden (**Rom.3:4**), wat we spreken;
3. Werken (**Jac.2:24**), wat we doen.

Geloof is echter nooit gebaseerd op werken, maar werken zijn het gevolg van geloof! Eerst komt geloof dus en dan pas werken; niet door werken worden wij behouden, maar door het geloof in de genade van God (**Ef.2:8,9**). Hij is het die ons de genade(gave), het eeuwige leven, de verlossing in Jezus Christus schenkt (**Rom.6:23**). Wat verlossing precies inhoudt geeft **Tit.3:5** voortreffelijk weer. Het is:

1. *Een bad*, dat ons reinigt van alle zonden;
2. *Een wedergeboorte*, waardoor we Gods kind worden;
3. *Een vernieuwing*, die ons een nieuwe schepping maakt;
4. *Door Gods Geest*, die ons overtuigt van zonden.

Paulus zegt dat we "de geest des geloofs hebben". Degene die deze geest van levend geloof in hun hart hebben ontvangen, zullen hiernaar gaan leven, wat tot uitdrukking zal komen in nieuwe werken. Levend geloof kenmerkt zich dan ook door onderwerping en gehoorzaamheid aan God.

We zien dat bij dit onderdeel "Geloof in God" we werkelijk niet om Jezus heen kunnen, omdat hij het begin en het einde is van ons geloof. **Hebr.12:2** zegt het zo: *"Laat ons oog daarbij (alleen) gericht zijn op Jezus, de leidsman en voleinder des geloofs, die, om de vreugde welke vóór Hem lag, het kruis op zich genomen heeft, de schande niet achtende, en gezeten is ter rechterzijde van de troon Gods"*.

D. De Wet

WET EN GENADE

We hebben in het voorgaande gezien, dat wie in Christus gelooft behouden is en dat de gerechtigheid van zo'n persoon niet afhankelijk is van het houden van de wet van Mozes.

Joh. 1:17 zegt dat de wet door Mozes werd gegeven, maar dat de genade en de waarheid door Jezus gekomen zijn.

Om de positie van de gelovige ten opzichte van de wet te kunnen bestuderen, zijn er 3 belangrijke feiten die we moeten kennen, deze zijn:

- Het *wetssysteem* door God via Mozes aan Israël gegeven was *compleet* en *definitief* (**Deut.4:1,2**);
- Wie onder de *wet* valt is verplicht deze *geheel en altijd te houden*, omdat anders schuld ontstaat (**Jac.2:10,11**);
- De *wet* werd uitsluitend aan *Israël opgelegd* (**Deut.4:1,2**).

Rom.6:14 richt zich tot gelovige christenen en zegt dat de gelovigen niet onder de wet, maar onder de genade zijn en dat de zonde als gevolg hiervan geen heerschappij over hen voert.

De wet versterkt de macht van de zonde voor hen die daaronder leven. De enige wijze om aan deze overheersing te ontsnappen is, om onder de wet uit te komen en om onder de genade te gaan leven. Prijst God dat Christus het einde der wet is en dat er gerechtigheid is voor een ieder die in Hem gelooft (**Rom.10:4**).

God zelf heeft door Christus' dood het bewijsstuk/handschrift, dat door zijn inzetten/ wetsysteem tegen ons getuigde, uitgewist en weggedaan (**Col.2:13,14**)!

Uit **Col.2:16** blijkt verder dat dit "uitwissen" compleet geschiedde dus inclusief de Tien Geboden. Dit moet ook wel, omdat ook deze geboden onderdeel zijn van dat ene complete wetsysteem. Om het minste spoor van twijfel hierover uit de weg te nemen, zegt Paulus hierover in **Ef.2:14,15** dat Christus de wet der geboden buiten werking gesteld heeft. Voor zowel Jood als heiden is het nu mogelijk om door geloof in Christus te worden verzoend met God. Zo zien we dus dat Gods kinderen niet onder de wet leven, maar onder de genade.

HET DOEL VAN DE WET

Het doel van de wet is 4-ledig.

1. Het doet de zonde kennen (**Rom.3:19,20 + Rom.7:7**);
2. Het bewijst dat de mens zichzelf niet kan redden (**Rom.7:21**);
3. Het voorzegt Jezus als verlosser (**Joh.1:29**);
4. Het zorgt dat Israël als een afgescheiden volk wordt bewaard (**Gal.3:23 + Num.23:9**).

Christus vervulde de wet door:

1. Deze persoonlijk geheel te houden (**1 Petr.2:22-24**);
2. Zijn verzoenende dood aan het kruis (**1 Petr.2:22-24**);
3. De profetische woorden te vervullen (**Joh.4:46**).

DE WARE GERECHTIGHEID

We hebben gezien dat "zaligmakend geloof" tot uitdrukking komt in "geloofswerken". Niet de wet zelf moet in ons vervuld worden door het verrichten van "werken der wet" (dode werken), maar de eis der wet moet aldus **Rom.8:3,4** in ons vervuld worden. Wat de "eis der wet" inhoudt lezen we in **Matt.22:37-40**, namelijk:

1. De Here, uw God liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand en
2. Uw naaste liefhebben als uw zelf.

Het *doel* is zowel onder de *wet* (OT) als onder de *genade* (NT) "liefde tot God" als "liefde tot de mens".

Onder de *wet* is het *middel* om dit doel te bereiken een *uitwendig* systeem van wetten, verordeningen, inzettingen en geboden, die de mens van buitenaf worden opgelegd.

Onder de *genade* is het *middel* de voortdurende *werking van de Heilige Geest binnenin het hart* van de gelovige. De wet van Mozes kon zijn doel niet bereiken, niet omdat de wet verkeerd zou zijn, maar vanwege de zwakke, zondige, vleselijke natuur van de mens.

Christus kwam echter om de wet te vervullen zegt **Matt.5:17**.

Hij zorgde ervoor dat het doel wel bereikbaar werd, omdat bij een ieder die in Zijn volbrachte werk gelooft, de liefde van God in het hart wordt uitgestort door de Heilige Geest zegt **Rom.5:5**. Het leidt tot wedergeboorte, een nieuwe natuur, Gods natuur. Gods natuur in de mens maakt het hem mogelijk om God en de ander lief te hebben, en door zo lief te hebben wordt de wet vervuld (**Rom. 13:8**).

Is je hart gevuld met de liefde van God en laat je je hierdoor leiden, dan ben je vrij om te doen wat je hart je ingeeft. Je wordt dan geleid door de "*innerlijke volmaakte wet der vrijheid*" (**Jac.1:2-5**), die ook wel genoemd wordt de "*koninklijke wet*" (**Jac.2:8**). De toetssteen, waaruit blijkt of we werkelijk liefde hebben voor God, is onze gehoorzaamheid aan God (**Joh. 14:15,21**).

Gods liefde zal openbaar worden in ons leven wanneer wij:

- Biddend onze bijbel bestuderen en toepassen;
- Onze afhankelijkheid erkennen van de Heilige Geest.

1 Joh.2:5 zegt: "*Maar wie zijn woord bewaart, in die is waarlijk de liefde Gods volmaakt. Hieraan onderkennen wij, dat wij in Hem zijn*".

Hoofdstuk 3

VAN JORDAAN NAAR PINKSTEREN

A. Dopen in het algemeen

Als we het over dopen gaan hebben, zullen we allereerst de oorspronkelijke betekenis van het woord "dopen" moeten kennen.

Het woord "dopen" is afgeleid van het Griekse werkwoord "*baptizo*", wat betekent: "*iets/iemand doen onderdompelen in een vloeistof om er vervolgens weer uit te halen*".

Het woord "dopen" wordt in het NT altijd gebruikt als iets dat bij een persoon:

- totaal gebeurt en
- een overgang weergeeft naar een nieuwe ervaring/positie/beleving.

De doophandeling is te vergelijken met het openen en sluiten van een deur. Degene die gedoopt wordt gaat d.m.v. de doophandeling door een deur die voor hem wordt geopend. Hij gaat van iets ouds en bekends naar iets nieuws en onbekends. Hierna sluit de deur zich definitief en kan hij niet meer terug naar het oude en vertrouwde.

Het NT noemt 4 verschillende soorten doop:

1. *Doop der bekering van Johannes de Doper*
(Matt.3:11, Marc.1:4)
2. *Doop in water = christelijke doop*
(Matt.28:19)
3. *Doop in de Heilige Geest*
(Matt.3:11, Hand.1:5 => Hand. 1:8 = kracht om te getuigen)
4. *Doop van het lijden/vuur*
(Matt.3:11, Marc.10:38, Luc.12:50)

B. De doop van Johannes de Doper

De doop van Johannes was een uitwendig zegel van een innerlijke verandering die al had plaatsgevonden bij mensen. Het bracht echter geen blijvende, innerlijke vrede en overwinning over de zonde. Wel maakte het de harten ontvankelijk voor de boodschap van Christus.

Johannes doopte de mensen onder 2 voorwaarden. Zo moest een ieder:

1. Zich bekeren (Matt.3:11);
2. Openlijk zonden belijden **(Marc. 1:5)**.

De bediening van Johannes had 2 specifieke doelen:

1. Het volk Israël voor te bereiden op de Messias;
2. De bediening van "de wet en de profeten" af te sluiten.

De waterdoop van Jezus door Johannes verricht verschilde van die van alle andere mensen, omdat voor Jezus de 2 genoemde voorwaarden niet golden. Jezus was namelijk - de enige mens die nooit gezondigd had.

Toch liet ook Jezus zich dopen, omdat dit bij zijn opdracht hoorde. Hij wilde in ieder facet van Zijn opdracht gehoorzaam zijn aan de Vader, waardoor Hij daadwerkelijk "alle gerechtigheid vervulde" (**Matt.3:15**). Door absolute gehoorzaamheid heeft Hij aan alle gelovigen een voorbeeld nagelaten, opdat wij in zijn voetstappen zouden treden (**1 Petr.-1:21,22**).

C. De doop in water (PIJLER III)

De doop in water, ook wel genoemd **de christelijke doop**, verschilt sterk van de doop van Johannes. Vereiste de doop van Johannes "slechts" bekering en een openlijk belijden van zonden van de doper, de christelijke doop daarentegen voegt daar de onmisbare eis aan toe, dat *de doper moet geloven dat hij een rechtvaardige is geworden door het volbrachte werk van Jezus Christus*. Deze innerlijke rechtvaardigheid zal de gelovige eerst door geloof in zijn hart moeten bezitten, voordat hij zich in water kan laten dopen, omdat *de doop in water een uiterlijke daad is van gehoorzaamheid aan God van hetgeen inwendig reeds is gebeurd*.

De exacte voorwaarden aan de christelijke doop verbonden zijn, dat men:

1. Zich bekeert (**Hand.2:38**); }
2. Gelooft (**Marc. 16:16**); } = > IS EEN DISCIPEL
3. Een bede van een goed geweten heeft }
- = gehoorzaamheid (**1 Petr.3:21**);
4. Een discipel wordt (**Matt.28:19,20**).

Door deze bijbelse voorwaarden weten we, dat kleine kinderen niet voor de doop in aanmerking komen. Ook vinden we in de bijbel niet één voorbeeld van een zuigeling die gedoopt wordt. Sommigen noemen 'het huis van Cornelius' en 'het huis van de gevangenebewaarder van Filippi' als mogelijk voorbeeld voor een kinderdoop, maar een grondige bestudering van Hand. 10 en 16 sluit dit uit. Uit deze hoofdstukken blijkt immers, dat in het huis van Cornelius allen:

- Godvrezend waren;
- Het evangelie hoorden van Petrus;
- De Heilige Geest ontvingen en in tongen spraken;
- Behouden werden.

Hieruit blijkt dat al deze mensen aan de nieuwtestamentische voorwaarden voldeden voor de doop en dat er geen zuigelingen waren.

Over de gevangenebewaarder en zijn gezin lezen we dat allen:

- Het evangelie hoorden en geloofden;
- Zich lieten dopen.

Ook zij voldeden hiermee allen aan de nieuwtestamentische voorwaarden voor de doop en ook hieruit blijkt dus dat er geen zuigelingen aanwezig geweest kunnen zijn. Deze 2 voorbeelden geven verder aan dat de christelijke doop direct hoort te volgen op bekering. Ook talloze andere bijbelgedeelten bevestigen dit. Zo lezen wij bijvoorbeeld in Hand.2:38 over de toespraak van Petrus, waarin hij het volk opwekt om zich te bekeren en te laten dopen. Vervolgens lezen we in vers 41 dat hooguit een paar uur later zo'n drieduizend mensen zich als gevolg van Petrus toespraak bekeren én laten dopen. Ook een Paulus werd meteen gedoopt evenals de kamerling uit Morenland etc. etc.

Natuurlijk is het juist dat iemand eerst elementair onderwijs moet hebben ontvangen over bekering en doop, maar het is een dwaling om te leren dat een gelovige pas na langdurig onderwijs gedoopt kan worden.

DE WERKING VAN GODS GENADE

Het centrale doel van Jezus verzoeningswerk was niet alleen, dat Hij de schuld voor mijn zondige daden op zich nam en voor mij de straf droeg. Nog belangrijker was, dat Jezus Zichzelf één maakte met mijn verdorven natuur.

Toen Hij aan het kruis stierf, is mijn oude natuur - "mijn oude mens" - "het lichaam der zonde" met Hem gestorven. Mijn "IK" ging met Hem dood!

Prijst God want Jezus stond op uit de dood! En omdat ik met Christus gestorven ben, leeft Hij nu in mij!

Christus in mij, bracht mij tot leven voor God. Hij stelt mij in staat om als een rechtvaardige tot eer van God te leven.

Iedere zondaar die in de genade van God geloofd is behouden zegt (**Ef.2:8**). Gods genade transformeert de totale persoonlijkheid van een ieder die:

- Weet wat Gods Woord leert over het centrale doel van Christus verzoeningswerk (zie boven);
- De kennis hierover voor waar *aanneemt* en dit vervolgens *toepast* in zijn leven.

Bij een ieder die zich aan deze voorwaarden houdt, zal de *innerlijke gedaanteverwisseling* plaatsvinden. Dit *betekent* volgens **Rom.8:10** dat de zondaar:

1. Sterft aan zijn oude vleeselijke natuur en daardoor dood wordt voor de zonde;
2. Een nieuw leven gaat leiden tot gerechtigheid en voor God.

Zo zien we dat een zondaar die tot God komt absoluut niet een soort vrijkaartje krijgt om maar lukraak aan te blijven zondigen, omdat de genade toch wel overvloedig is. (**Rom.5:20**).

'Een leven leiden tot gerechtigheid' betekent een leven leiden dat niet meer bepaald wordt door jezelf, maar door Jezus, want Hij heeft je verzoend met God. Hij bepaalt nu je handel, wandel en spreken.

DE BETEKENIS VAN DE DOOP

In het natuurlijke leven volgt op iedere dood een begrafenis. Zo ook in het geestelijke leven. De *geestelijke begrafenis* vindt plaats door de *christelijke doop* en kenmerkt zich door 2 stadia:

1. Een begrafenis,
2. Een opstanding.

Deze 2 fasen komen exact overeen met de 2 eerder genoemde stadia van de *innerlijke transformatie*:

1. Dood zijn voor de zonde,
2. Het nieuwe leven leiden tot gerechtigheid en voor God.

DE BEGRAFENIS, *het geheel ondergedompeld worden*, drukt uit dat wij met Christus gekruisigd, gestorven en begraven zijn. Het geeft aan dat onze oude mens met zijn vleeslijke natuur dood is.

DE OPSTANDING, *het omhoog komen uit het water graf*, drukt uit dat wij met Christus zijn opgewekt door te geloven in de werking van Gods kracht. Zo ontvangen wij Gods natuur, waardoor wij in staat zijn om het nieuwe leven te leiden tot gerechtigheid en eer van God. De betekenis van de doop wordt ook treffend weergegeven in **Rom.6:3,4**:

"Of weet gij niet, dat wij allen, die in Christus Jezus gedoopt zijn, in zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in Zijn dood, opdat, gelijk Christus uit de doden opgewekt is door de majesteit des Vaders, zo ook wij in nieuwheid des levens zouden wandelen."

De bijbel vermeld nog enkele belangrijke feiten aangaande de doop:

- De doop vindt plaats in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest (**Matt.28:19**);
- Een dopeling wordt in Christus zelf gedoopt, dus niet in een kerk of iets dergelijks (**Gal.3:27**);
- Wie van ganse harte gelooft dat Jezus de Zoon van God is mag gedoopt worden (**Hand.8:36-38**).
- Gods Geest geeft de gedoopte de kracht om het leven van gerechtigheid te leiden (**Rom.8:10**).

Gal.2:20: *"Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik, (dat is), niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij. En voor zover ik nu (nog) in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en Zich voor mij heeft overgegeven".*

D. De doop in de Heilige Geest (PIJLER IV)

ALGEMEEN

Het NT noemt niet "toevallig" zeven maal het woord "dopen" i.v.m. de Heilige Geest. De doop in de Heilige Geest is een bovennatuurlijk zegel, dat bevestigt dat een persoon door het geloof reeds lid is van het Lichaam van Christus.

We zagen bij de bespreking van de doop in water, dat een gelovige onder het oppervlak van het water gaat om vervolgens weer naar boven te komen. Bij de doop in de Heilige Geest staat de gelovige echter onder de waterval van God. D.w.z. hij staat onder de levensstroom van Gods Geest. Hierdoor wordt hij van bovenaf volledig:

a) *Uiterlijk omhuld*

(= onderdompeld in de tegenwoordigheid en kracht van de Heilige Geest), zie **Hand.11:15 + Hand.19:6** en

b) *Innerlijk gelaafd*

(= verkwikt door te drinken van de tegenwoordigheid en kracht van de Heilige Geest), zie **Joh.7:38,39a**

We zien dus dat de doop in de Heilige Geest een ervaring is van 2 verschillende, elkaar aanvullende aspecten. Er wordt in het NT slechts 1 uiterlijke manifestatie genoemd, die

altijd voorkomt, wanneer mensen gedoopt worden in de Heilige Geest. Zo blijkt een ieder met andere tongen te gaan spreken. Soms komen er andere manifestaties voor zoals profeteren en het zichtbaar worden van tongen van vuur. Zie bijv. **Hand.2:2-4, Hand. 10:44-46, Hand.1-9:6.**

Conclusie: Het spreken in tongen is het bewijs dat iemand de doop in de Heilige Geest heeft ontvangen.

Deze conclusie wordt verder ondersteund door de volgende feiten:

1. De apostelen ontvingen dit bewijs zelf;
2. De apostelen accepteerden dit als bewijs bij anderen;
3. De apostelen vroegen nooit om een ander bewijs;
4. Er is geen ander bewijs in het NT te vinden.

Sommigen stellen dat de genoemde conclusie onjuist is, omdat iedere christen bij zijn bekering automatisch de Heilige Geest ontvangt. Het NT leert echter dat er **2 afzonderlijke ervaringen** zijn, die beiden omschreven worden als "*het ontvangen van de Heilige Geest*". Dit betekent, dat het mogelijk is, dat een christen "de Heilige Geest ontvangen heeft" in de ene betekenis van deze uitdrukking, maar niet in de andere.

Ervaring I (Op de zondag van de Opstanding)

Toen Jezus na Zijn Opstanding voor de eerste keer aan de apostelen verscheen, blies Hij Zijn Adem op hen en zei: Ontvangt de Heilige Geest (**Joh.20:22**). Op dat moment ontvingen de apostelen werkelijk de Heilige Geest. Zij gingen daardoor over van "oudtestamentische verlossing" naar "nieuwtestamentische verlossing".

Voor het ontvangen van *nieuwtestamentische verlossing* gelden volgens **Rom.10:9** 2 vereisten. Zo moet een ieder:

1. Jezus belijden als Heer;
2. Geloven dat God Jezus uit de doden heeft opgewekt.

Reeds voor de zondag van de Opstanding beleden de apostelen Jezus als hun Heer, maar pas nadat Hij was opgestaan en aan hen was verschenen en zij Zijn Heilige Geest ontvingen, konden zij ook geloven dat God Hem uit de doden had opgewekt. Pas toen konden zij aan de 2 genoemde vereisten voldoen.

De (eerste) ontvangst van De Heilige Geest bracht de apostelen volkomen behoudenis, wedergeboorte, eeuwig leven. Het was de opgestane Christus die de Heilige Geest op hen blies met als gevolg: leven!

Ervaring II (Op de zondag van Pinksteren)

Nadat Jezus op Zijn discipelen had geblazen sprak hij op een later tijdstip, namelijk vlak voor Zijn Hemelvaart, weer tot hen. Ze moesten wachten op de belofte van de Vader aldus **Luc.24:49. Hand.1:5** zegt dat de discipelen met/in de Heilige Geest gedoopt zouden worden. Verder vertelt **Hand. 1:8** ons dat zij kracht zouden ontvangen als de Heilige Geest over hen kwam. Dit alles gebeurde ook werkelijk op de zondag van Pinksteren.

De (tweede) ontvangst van de Heilige Geest doopte de apostelen in de Heilige Geest. Het was de opgevaren Christus die het mogelijk maakte, dat de Heilige Geest werd uitgestort met als gevolg: Kracht!

Conclusie: *het bovenstaande laat zien dat de behoudenis, of de wedergeboorte, duidelijk een afzonderlijke ervaring is van de doop in de Heilige Geest, hoewel beiden in de bijbel worden beschreven als het "ontvangen van de Heilige Geest".*

De bijbel bevestigt deze conclusie overigens ook nog door andere gebeurtenissen, die na de Pinksterdag volgden.

De bijbel geeft verschillende uitdrukkingen aan voor de doop in de Heilige Geest.

Bijvoorbeeld:

- "De Heilige Geest viel op hen"
- "Zij werden gedoopt met/in de Heilige Geest"
- "De gave van de Heilige Geest was op hen uitgestort"
- "Zij ontvingen de Heilige Geest"
- "God schonk hen de gave van de Heilige Geest"
- "De belofte des Geestes ontvangen".

Slotsom:

1. Een christen ontvangt de Heilige Geest als een op zichzelf staande, en op de bekering volgende ervaring.
2. Ontvangt iemand gelijktijdig met zijn bekering de doop in de Heilige Geest, dan blijft de ervaring van bekering toch verschillen van die van de doop in de Geest.
3. Het bewijs dat iemand de Heilige Geest heeft ontvangen is het spreken in tongen.
4. Bekering leidt niet automatisch tot ontvangst van de Heilige Geest.

SPREKEN ALLEN IN TONGEN?

Over **1 Cor. 12:30** bestaat bij een aantal mensen een misverstand. Deze tekst zegt: "Spreken soms allen in tongen?". Velen denken dat Paulus hier spreekt over de gave van de Heilige Geest (= de doop in de Heilige Geest).

Maar uit het Grieks kunnen wij opmaken dat Paulus hier over 1 van de 9 geestelijke gaven spreekt en wel omdat het woord "charisma" in deze tekst wordt gebruikt.

We moeten goed beseffen dat er verschil is tussen:

1. De gave van de Heilige Geest Zelf en
2. De 9 gaven of manifestaties van de Geest.

Het woord "*gave*" bij punt 1 wordt in het Grieks altijd vertaald met "*dorea*". Dit woord heeft uitsluitend betrekking op "de gave van de Heilige Geest". Het is deze gave die we bij de doop in de Geest ontvangen.

Het woord "*gaven*" bij punt 2 wordt in het Grieks altijd vertaald met "*charisma*". Dit woord heeft uitsluitend betrekking op "de gaven van de Geest". Onder deze gaven valt ook de gave van "allerlei tongen".

Paulus zegt dus eigenlijk in **1 Cor. 12:30**: "Spreken alle gelovigen die gedoopt zijn in de Heilige Geest nu ook regelmatig in tongen?" en zijn antwoord hierop is "nee".

Let op! Niet voor allen die "de gave van de Heilige Geest" ontvangen hebben is de gave van "allerlei tongen" weggelegd.

Wel kan een ieder die een sterk verlangen hiernaar heeft zich daarnaar uitstrekken. Er zijn mensen die zeggen dat iemand pas de doop in de Heilige Geest heeft ontvangen, als de vrucht van de Heilige Geest zichtbaar wordt in zijn leven. Nu is het zichtbaar worden van de vrucht van de Geest in het leven van iedere gelovige van zéér groot belang, maar dit betekent nog niet dat vrucht het bewijs is. Bij de doop in de Heilige Geest op de Pinksterdag lezen we niets over een dergelijke maatstaf. Integendeel! Het was ontvangen en in andere tongen spreken. De apostelen kenden dit criterium dan ook niet. Uit het hele NT blijkt nooit dat er een bepaalde periode in acht werd genomen, waaruit moest blijken of iemand vrucht voortbracht. Wel lezen we herhaaldelijk dat gelovigen de handen worden opgelegd en onmiddellijk daarna in tongen gaan spreken. Deze stelling is dan ook onjuist, omdat zij het doel van de gave van de Geest (= vrucht dragen) verwart met het bewijs van deze gave (= spreken in tongen).

Volledigheidshalve:

- De gave van de Heilige Geest ontvangen we door geloof.
- Het bewijs van ontvangst is: spreken in tongen.
- Het doel van ontvangst is: vrucht dragen.
- Vrucht dragen vindt plaats door een geleidelijk proces van planten, verzorgen en opkweken.

EMOTIONELE EN FYSIEKE REACTIES

Er zijn 2 belangrijke feiten die we moeten onderkennen als we gaan kijken naar het verband tussen emoties en de doop in de Heilige Geest. Deze zijn:

1. De mens is een emotioneel wezen en
2. Blijdschap staat in het NT vaak in verband met de Heilige Geest.

Emotie is géén bewijs van de doop in de Heilige Geest, omdat:

- De passages waar de doop in de Heilige Geest beschreven worden, nooit enige directe emotie noemen;
- Het NT gevallen kent van gelovigen die bijv. een grote blijdschap ervoeren, terwijl ze niet gedoopt werden in de Heilige Geest. Zie bijv. **Luc.24:52,53** en **Hand.8:8**.

Fysieke reacties komen in allerlei vormen voor in de bijbel. Maar nergens wordt gesteld dat manifestaties, goddelijke kracht, speciale ervaringen of wat dan ook, een bewijs zijn dat iemand de doop in de Heilige Geest heeft ontvangen.

Het spreken in tongen als teken van de doop in de Heilige Geest stemt overeen met 3 belangrijke principes uit de bijbel:

1. De Heilige Geest vervult het hart overvloedig = > bovennatuurlijke klanken.
(Matt. 12:34)
2. De Heilige Geest neemt de heerschappij van de leden van het lichaam over en speciaal die van de tong. **(Rom.6:13 + Jac.3:8)**
3. De Heilige Geest is een persoon die door de tempel van de gelovige spreekt.
(Joh. 16:13 + 1 Cor.6:19)

DE BELOFTE VAN DE VADER = DE GAVE VAN DE HEILIGE GEEST

Op grond waarvan kan God (de Gever van de gave) zijn eigen Geest aanbieden aan de zondige mens? Het antwoord hierop is simpel, maar wel veelomvattend.

Gods had een verlossingsplan bedacht. Dit plan bevatte de volgende hoofdpunten:

1. *Jezus zou als offer voor de mens de kruisdood sterven = >*
2. *Jezus zou overwinnend opstaan uit de dood = >*
3. *Jezus zou triomferend opvaren naar de hemel — >*
4. *Jezus zou na Zijn geheel volbrachte verzoeningswerk, van Zijn Vader, de gave van de Heilige Geest ontvangen en deze belofte uitstorten op de wachtende gelovigen op aarde.*

EN JEZUS VOERDE GODS PLAN GEHEEL UIT!!

Het rechtstreekse verband tussen punt **3.** en **4.** blijkt uit **Joh.7:37-39**. Uit deze verzen blijkt:

- dat de belofte van stromend water betrekking heeft op de Gave van de Heilige Geest;
- dat deze gave pas geschonken kon worden nadat Jezus verheerlijkt was.

Vanaf het begin van de aarde werkte Gods Geest al. Maar nadat Jezus opvoer ter verheerlijking naar de hemel kon de Heilige Geest persoonlijk en permanent komen inwonen bij de gelovigen. Toen Jezus op aarde was kon dit nog niet, omdat:

- Jezus toen de persoonlijke, gezaghebbende Vertegenwoordiger van de Godheid was;
- Jezus werk toen nog niet voltooid was en ook nog goedgekeurd moest worden door de Vader.

Uit het verlossingsplan blijkt dat de Belofte van de Vader (Luc.24:49), niet wordt gegeven op grond van eigen verdiensten, maar uitsluitend op grond van Christus' verzoeningswerk.

Uit **Hebr.9:11,12** blijkt dat het verzoeningswerk van Christus nog niet geheel af was, toen Zijn bloed vergoten werd aan het kruis. Hij voltooide Zijn werk pas, nadat Hij in de Tegenwoordigheid van Zijn Vader trad om daar Zijn bloed aan te bieden als het enige, afdoende zoenoffer voor alle zonde.

Dit moment was ook het hoogtepunt van Zijn verzoeningswerk. Het is dit bloed dat in de hemel is gesprengd en dat krachtiger spreekt dan dat van Abel (**Hebr. 12:24**).

Christus bloed wordt op verschillende wijzen tegenover het bloed van Abel gesteld:

BLOED JEZUS

- werd vergoten uit vrije wil
- werd in de hemel gesprengd
- schenkt zondaar vergeving
- riep om wraak

< = >

BLOED ABEL

- werd vergoten buiten zijn wil
- werd op de aarde vergoten

Nadat Jezus Zijn bloed in de hemel had aangeboden, ontving Hij van de Vader de gave van de Heilige Geest en deze werd op de Pinksterdag uitgestort.

HOE ONTVANGEN WIJ DE HEILIGE GEEST?

Alles wat we van God door Jezus ontvangen, is door genade. Zo ook de gave van de Heilige Geest. De wijze waarop we deze gave ontvangen is door (prediking van) geloof en niet door werken.

"Want door genade zijl gij behouden, door het geloof, en dat niet uit u zelf: het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand roeme." (Ef.2:8,9)

"Christus heeft ons vrijgekocht van de vloek der wet (=genade)... opdat wij de belofte des Geestes ontvangen zouden door geloof." (Gal.3:13,14)

"Hebt gij de Geest ontvangen ten gevolge van werken der wet, of van de prediking van geloof?" (Gal.3:2)

Het ontvangen van Gods gave is dus heel eenvoudig, namelijk: uit genade en door geloof. Toch bestaan er veel chronische "gavezoekers". Wat moeten zulke mensen doen? Paulus zegt: terugkeren naar de prediking van geloof.

Algemeen principe: als mensen de gave van de Heilige Geest zoeken, moet altijd een (beperkte) tijd van instructie uit de Bijbel voorafgaan aan gebed.

Gehoorzaamheid is het bewijs van geloof (Hand.5:32). Waarachtig geloof gaat altijd vooraf aan volkomen gehoorzaamheid.

Er zijn 6 stappen van geloof welke tot de ontvangst van de gave van de Heilige Geest leiden. Deze stappen zijn dat men:

1. Zich moet bekeren (Hand.2:38)= > reinigt o.a. het hart
- * 2. Zich moet laten dopen (idem)
3. Hongerig en dorstig moet zijn (Joh.7:37,38)
- * 4. Moet bidden om deze gave (Luc.11:13)
5. Moet drinken (Joh.7:37)
6. Zich totaal overgeeft (Rom.6:13), o.a. de tong

* deze stappen zijn niet altijd noodzakelijk.

Het *minimum aantal stappen* dat nodig is om de gave van de Heilige Geest te ontvangen is **4**, want men moet in ieder geval:

- Zich bekeren,
- Honger en dorst hebben,
- Drinken
- Zich overgeven.

Dit betekent overigens niet dat de waterdoop soms wel achterwege kan blijven, want in Hand. 10:48 lezen we dat het huisgezin van Cornelius, na de ontvangst van de doop in de Heilige Geest, alsnog door Petrus bevolen wordt om zich te laten dopen in de naam van Jezus Christus.

Als we Gods gaven steeds overvloediger ontvangen dan zal de mate van nederigheid, toewijding en gehoorzaamheid evenredig daaraan moeten zijn (Luc. 12:48).

IN DE WOLK EN IN DE ZEE

In dit onderdeel gaan we het verband tussen de waterdoop en de doop in de Heilige Geest met elkaar en met andere onderdelen van Gods plan bespreken.

Om e.e.a. duidelijk te maken zullen we "Gods verlossing van Israël uit Egypte" (= GI) nader gaan bezien. We zullen ontdekken dat GI een "type" is van "Gods verlossing van de mensheid uit de slavernij van zonde en satan" (= GM).

We zullen nu 5 ervaringen van GI gaan afzetten tegenover GM.

We zullen nu 5 ervaringen van GI gaan afzetten tegenover GM.

Ervaringen GI < = > GM

Ervaring I: VERLOSSING DOOR BLOED (= *eenmalig*)

- GI:
1. God zond Zijn bevrijder Mozes naar Zijn volk in ellende en slavernij.
 2. God redde Zijn Volk van toorn en oordeel, omdat zij geloofden in het bloed van het paaslam.
 3. Het paaslam voorzag in tijdelijke verlossing uit lijfelijke slavernij.
 4. Het dode paaslam verlostte het volk daar waar het zich bevond en leidde hen die nacht nog haastig uit voor een nieuw leven.

- GM:
1. God zond Zijn bevrijder Jezus naar deze wereld in ellende en slavernij.
 2. God redt een ieder van toorn en oordeel door het geloof in Jezus ,het Paaslam.
 3. Het Paaslam voorziet in eeuwige verlossing uit de slavernij van zonde en satan.
 4. Het levende Paaslam verlost de zondaar daar waar hij zich bevindt en roept hem direct daarna voor een nieuw leven.

Ervaring II: DOOP IN DE ZEE < = > DOOP IN WATER (= *eenmalig*)

- GI:
1. De doortocht door Rode Zee was mogelijk door een boven natuurlijke voorziening van God.
 2. Van de doortocht kon alleen gebruik gemaakt worden door eigen geloof.
 3. De Egyptenaren die zonder geloof hetzelfde probeerden te doen werden niet gered
 4. Het volk daalde af in het water, ging door het water heen en kwam uit het water weer boven
 5. De doortocht bracht een definitieve scheiding met Egypte.
 6. Het volk kwam uit het water en volgde een nieuw leider.
Ze kregen een nieuw leven met nieuwe wetten en met een nieuwe bestemming.

- GM:
1. De doop in water is mogelijk door de bovennatuurlijke opstanding van Jezus.
 2. De doop is alleen werkzaam door persoonlijk geloof.
 3. Een ieder die zonder geloof deze inzetting naleeft wordt niet gered.
 4. De dopeling daalt af in het water, gaat door het water heen en komt uit het water weer boven.
 5. De doop scheidt de gelovige definitief van de wereld en van haar voortdurende heerschappij.
 6. De gelovige komt uit het water en volgt zijn nieuwe leider. Hij krijgt een nieuw leven met nieuwe wetten en met een nieuwe bestemming.

Ervaring III: DOOP IN DE WOLK < = > DOOP IN DE HEILIGE GEEST (= *eenmalig*)

- GI:
1. De wolk kwam van boven over het volk.
 2. De wolk was zichtbaar voor het volk.
 3. De wolk verschaftte overdag schaduw en 's nachts licht en warmte.
 4. De wolk gaf bovennatuurlijke richting en leiding.
 5. De Here was persoonlijk in de wolk aanwezig om het volk te helpen.
 6. De wolk bracht licht voor het volk, maar duisternis voor de vijand.
 7. De wolk scheidde het volk van de vijand en beschermde hen tegen de vijand.

- GM: 1. De doop in de Geest is de persoonlijke tegenwoordigheid van God, die uit de hemel neerdaalt over Zijn volk en het omringt en onderdompelt.
 2. De doop in de Geest is zichtbaar en zelfs hoorbaar.
 3. De Trooster brengt schaduw bij hitte en geeft licht en warmte temidden van kou en duisternis.
 4. De Heilige Geest geeft goddelijke richtlijnen en leiding aan het leven van Gods volk.
 5. De Heilige Geest woont persoonlijk in Gods volk om hen te helpen.
 6. De Heilige Geest schenkt een hemels licht aan het volk van God, maar is voor de wereld iets duisters, onbegrijpelijks en bedreigends.
 7. De Heilige Geest brengt scheiding tussen Gods volk en de mensen van de wereld. Het zondert Gods volk af en beschermt hen tegen de zondige, wereldse invloeden.

Door de bovenstaande ervaringen voltooide God de bevrijding van Israël uit de macht van de Farao. Hij creëerde voor Israël een nieuw leven met een nieuwe weg. Reeds eerder noemden we al, dat deze dingen voorbeelden/patronen zijn van Gods verlossingsplan met Zijn kinderen in deze tijd.

Satan probeert net als Farao Gods volk te achtervolgen om hen terug te brengen in slavernij. God heeft daarom voor Zijn gelovig volk van vandaag twee voorzieningen getroffen, welke overeen komen met de doop van Israël in de volk en in de zee.

God heeft bepaald dat na de verlossing door het bloed van Christus, al Zijn gelovigen gedoopt moeten worden in zowel water als in de Heilige Geest. God wil dat hierdoor Zijn kinderen definitief bevrijd zullen zijn van de heerschappij van deze wereld, en dat de weg terug naar het oude leven vanaf dat moment voorgoed afgesloten zal blijven.

Door deze dubbele doop treft God ook de voorzieningen die nodig zijn voor het nieuwe leven, waarin Hij Zijn volk daarna wil leiden.

Ervaring IV: MANNA < = > GODS WOORD (= doorlopend)

- GI: 1. Manna was het bovennatuurlijke geestelijke voedsel voor het volk.
 2. Het volk moest het manna regelmatig verzamelen.
 3. Het volk moest het manna individueel verzamelen.
 4. Het volk moest het manna vroeg op de dag verzamelen.

- GM: 1. Gods Woord is het bovennatuurlijke geestelijke voedsel voor Zijn kinderen
 2. Gods kinderen moeten zich regelmatig voeden met Gods Woord.
 3. Gods kinderen moeten zich individueel voeden met Gods Woord.
 4. Gods kinderen moeten zich vroeg op de dag voeden met Gods Woord.

Ervaring V: DE GESLAGEN ROTS < = > DE GESLAGEN CHRISTUS (= doorlopend)

- GI: 1. De geslagen en daardoor geopende rots voorzag het volk van water.
 2. Het volk moest regelmatig drinken.

- GM: 1. De geslagen en daardoor levende Rots (Christus) voorziet Zijn kinderen van de levende stroom van de Heilige Geest.
 2. Gods kinderen moeten na de doop in de Heilige Geest regelmatig blijven drinken van de levensstroom om vervuld te blijven.

Tot slot

We hebben 5 ervaringen belicht:

1. Verlossing door geloof in het bloed van Christus;
2. De doop in water;
3. De doop in de Heilige Geest;
4. Het dagelijks eten van Gods Woord;
5. Het dagelijks van binnenuit drinken van Gods Geest.

Wil een gelovige een leven (gaan) leiden van voortdurende overwinning en vruchtbaarheid, dan zal hij al deze stappen moeten zetten. De stappen van 1 t/m. 3 behoeven slechts eenmaal te worden gezet, terwijl de laatste 2 stappen een voortdurende wandel moeten zijn. Voor een ieder die deze stappen in gehoorzaam zet, zal (gaan) gelden, dat hij met Christus meer dan overwinnaar is!

Hoofdstuk 4

DE BEDOELING VAN PINKSTEREN

A. Ter inleiding

In dit onderdeel gaan we:

1. Enkele algemene misverstanden bespreken die bij jonge geestvervulde christenen vaak bestaan;
2. Zien welke resultaten God wil bewerken in de gelovige door hem met de Heilige Geest te dopen.

MISVERSTAND:

- I. De Heilige Geest eigent zich de wil /persoonlijkheid van iemand toe (dwingt de gelovige bijv. om in andere tongen te gaan spreken).
- II. De Heilige Geest gaat automatisch door in het leven van de geestvervulde gelovige, ook al toont hij geen verdere reactie of samenwerking.
- III. Gods ene ontvangen voorziening kan Gods andere niet ontvangen voorziening vervangen.

ad I. Gods Geest is een gentleman. Hij is de Trooster, Helper, Gids en Leraar en zal nooit tegen iemands wil ingaan. De mate waarin wij van Gods Geest ontvangen hangt af van onze mate van "vrijwillige overgave" en van de "acceptatie van Zijn leiding". De gelovige **kan niet** zonder de Heilige Geest. De Heilige Geest **wil niet** zonder de gelovige.

ad II. Sommigen beschouwen de waterdoop als het eindstation van het christelijk leven. Anderen zien in de ontvangst van de doop in de Heilige Geest het einddoel. Maar voor een effectief dagelijks leven geleid door Gods Geest is vereist, dat de gelovige zich voortdurend leert over te geven aan de heerschappij van de Geest. Het is een overgave die alle levensterreinen beslaat! De doop in de Heilige Geest is geen einddoel, maar een eerste toegangspoort tot een nieuw gebied van christelijk leven.

ad III. Gods totale voorziening voor de gelovige bestaat uit een aantal onderdelen.

Algemeen principe: *Gods ene voorziening of norm kan absoluut niet een andere vervangen!* Voorbeelden:

- a. **Gods voorziening:** *de volledige wapenrusting (Ef.6).* Deze moeten we geheel aandoen = > volledige bescherming. Doe je deze niet geheel aan = > onvoldoende bescherming,
- b. **Gods norm:** *leid een goed christelijk leven en getuig met je mond.* Laat je een van de twee weg dan sta je niet in Gods volmaakte wil.
- c. **Gods norm:** *streef naar de gaven en de vrucht van de Geest.* Streef je maar naar één van de twee, dan brengt dit beslist niet automatisch de ander openbaar.
- d. **Gods voorziening/normen:** ontvang de doop in de Heilige Geest, bestudeer regelmatig Gods Woord, wijd je dagelijks toe, *verloochen jezelf, wees trouw in je deelname aan de lokale gemeente.*

Het is niet alleen de doop; het is niet alleen het Woord etc. Het is *én én!* Een gelovige die trouw is in alle genoemde aspecten, maar de doop in de Geest niet heeft ontvangen, zal waarschijnlijk als christen meer bereiken dan iemand die de doop in de Geest wel heeft ontvangen, maar de rest verwaarloost. Dit zal blijken uit de nu volgende illustratie.

A en B besproeien beiden een tuin. A gebruikt een tuinslang en B een gieter. A heeft een groot voordeel t.o.v. B, want B moet steeds heen en weer lopen.

Stel dat B een beter karakter heeft dan A. Persoon A is lui en maakt zich er met een Jantje van Leiden vanaf. Maar B is zeer ijverig in het besproeien en verzorgen van de gehele tuin. Hij doet dit steeds weer op tijd en met alle inzet en liefde. Ook verspilt hij nooit iets van het kostbare water. *Het zal duidelijk zijn dat het betere niet ligt in de gieter, boven de tuinslang, maar in het karakter van B boven dat van A.*

Stel verder dat B net als A overgaat op de tuinslang, dan zullen zijn resultaten nog veel beter worden dan voorheen, mits zijn inzet, trouw en liefde gelijk blijven. Ook zal B nu een hoop tijd en moeite besparen.

Dit voorbeeld kunnen we transponeren.

De luie, onbetrouwbare gelovige die de doop in de Heilige Geest ontvangen heeft, is te vergelijken met persoon A die een tuinslang heeft. B met de gieter, is een beeld van de actieve, betrouwbare gelovige die niet de doop in de Geest heeft ontvangen. Toch zal vrijwel zeker gelovige B vruchtbaarder en effectiever zijn dan A. Toch kunnen we daarmee nog niet stellen dat de doop in de Geest verkeerd is. De fout ligt niet in de ervaring zelf, maar in het falen van A om er juist gebruik van te maken in zijn dagelijks leven. Voor persoon B geldt dat hij ernaar moet verlangen om zijn gieter te laten vervangen door de tuinslang.

Wie in de Geest gedoopt wordt ontvangt Gods kracht. Deze doop opent ook iemands geestelijke natuur voor geheel nieuwe vormen van aanvallen uit het rijk van satan. Daarom is het voor een Geestvervuld persoon van nog groter belang, dat hij de christelijke voorzieningen en plichten kent en deze trouw vervult, omdat hij anders niet bestand is tegen de nieuwe aanvallen.

Een mooi voorbeeld van e.e.a. is het leven van Jezus zelf. Zo lezen we in **LUC4:1,2** dat Jezus "vol van de Geest" is en dat Hij vervolgens in de woestijn wordt geleid. Daar ontmoet Hij satan, die Hij steeds weer tegemoet treedt met het zwaard van de Geest, dat is het Woord van God. Tegen dit wapen heeft satan geen verweer! Na de overwinning op de vijand komt Jezus "in de kracht van de Geest" uit de woestijn (**Luc.4:14**). Het is in de woestijn dat Jezus de zalving van Kracht ontvangt (**Hand. 10:38**). Deze stelt Hem in staat om zijn bediening te gaan aanvangen. Elke geestvervulde christen zal net als Jezus een proces moeten meemaken van:

- Vol worden en blijven van de Heilige Geest = >
- Satan ontmoeten in de woestijn = >
- De vijand overwinnen met het zwaard van de Geest = >
- Door de kracht van de Geest uit de woestijn komen = >
- Op een hoger niveau komen = >
- Eigenlijke taak/bediening aanvangen.

GODS GEEST + HET ZWAARD VAN GOD = OVERWINNING

B. De Geestvervulde gelovige

We hebben gezien dat de ruimte die men aan de Heilige Geest geeft, bepalend is voor de mate van Zijn werking. Dit principe geldt zowel voor:

- De individuele gelovige,
- De gehele gemeente als
- De prediker van het evangelie.

Vóór de Pinksterdag blies Jezus op Zijn discipelen. Gevolg: zij werden **wedergeboren, een kind van God**, omdat zij Gods natuur van "**macht**" of "gezag" (exousia) ontvingen. Op

de Pinksterdag ontvingen de discipelen de doop in de Heilige Geest. Gevolg: zij werden **echte zonen van God**, die zich door Gods Geest lieten leiden. Pinksteren gaf de discipelen de "**kracht**" (dunamis) om hun reeds eerder ontvangen "gezag" effectief te maken.

De resultaten van de doop in de Heilige Geest zijn dat de gelovige:

1. Kracht van boven ontvangt om te getuigen. (**Hand.4:33**)
2. Weet dat Jezus verheerlijkt is en dat Hij aan de rechterhand van de Vader zit. (**Hand.7:55**)
3. Een kracht ontvangt die toegang biedt tot het bovennatuurlijke. (**Hebr.6:4,5**)
4. Zijn gebed wordt bekrachtigd. (**Rom.8:26,27**)
5. Openbaring ontvangt over de Bijbel. (**Joh.16:26**)
6. Dagelijkse leiding ontvangt. (**Rom.8:14**)
7. Leven voor de totale mens ontvangt. (**Rom.8:11**)
8. De uitstorting van Gods liefde ontvangt. (**Rom.5:5**)

De gelovige moet zich bij alles wat hij doet afvragen of Christus er door verheerlijkt wordt. Is dat het geval, dan mag hij weten dat Gods Geest door hem werkt. Het is belangrijk zich te realiseren, dat de heerlijkheid van Christus en de bediening van de Heilige Geest onverbrekkelijk met het elkaar verbonden zijn. De Heilige Geest wil Gods plan aan iedere christen openbaren en hem daarna in dat plan leiden. Dit vereist echter een oprecht en ernstig zoeken van de gelovige, een honger naar God!

Er zijn diverse soorten van liefde, maar Gods liefde is de hoogste en de enige volmaakte liefde. Het Grieks gebruikt voor deze liefde het woord "agapé".

Agapé bevat:

- De goddelijke liefde tussen de Vader, de Zoon en de Heilige Geest onderling;
- Het verlossingsplan dat God bedacht uit liefde voor de mens;
- Gods liefde voor de mens door Zijn Heilige Geest te schenken.

De manifestatie van "agapé", de goddelijke liefde, begint met de wedergeboorte. Met de nieuwe geboorte wordt het onvergankelijke, bovennatuurlijke zaad van Gods Woord in het hart van een mens geplant. Dit zaad werkt bestendige liefde uit aldus **1 Petr.1:22,23**. Gods liefde moet echter sterk toenemen en uitbreiden en dit gebeurt aldus **Rom.5:5** door de doop in de Heilige Geest. Deze ervaring stelt Gods oneindige overvloed ter beschikking aan de gelovige. Een Geestvervulde gelovige kan dan ook niet om meer van Gods liefde vragen, maar hij moet gebruik maken van datgene wat hem ter beschikking is gesteld. Jezus spreekt er in **Joh.7:38** zelfs over, dat uit de Geestvervulde gelovige stromen van levend water zullen vloeien.

Er zijn christenen die beweren dat God bij misbruik van een gave deze weer afneemt. Logica zegt echter dat een gever die een gave schenkt, hiermee afstand doet van de geschonken gave. Maar veel belangrijker is nog dat **Rom.11:29** zegt, dat de genadegaven en de roeping van God onberouwelijk zijn.

We concludeerden al eerder dat de doop in de Geest altijd blijkt uit het spreken in tongen, maar nu voegen we daaraan toe, dat het mogelijk is om de uiterlijke manifestatie te bezitten, zonder de innerlijke volheid van de Geest te hebben bewaard.

Let op! De mate van onze vervulling met de Heilige Geest is nooit groter dan onze vervulling met goddelijke liefde.

C. De Geestvervulde Gemeente

Een samenkomst in een Geestvervulde Gemeente kenmerkt zich door:

1. *De tegenwoordigheid (= heerschappij) en invloed (= vrijheid) van de Heilige Geest (2 Cor.3:17)*
2. *Deelname van alle leden (1 Cor. 14:26).*

ad I. DE TEGENWOORDIGHEID EN INVLOED VAN DE HEILIGE GEEST

Geestelijke vrijheid is, dat de gemeenteleden de effectieve heerschappij van de Heilige Geest in de Gemeente erkennen.

Gevolg: de Heilige Geest is Heer en de leden gehoorzamen Hem uit vrije wil.

Geestelijke vrijheid ontstaat pas als er geestelijk gezag heerst. Het gezag dat God heeft aangesteld voor de Gemeente is het gezag van de Heilige Geest.

Een gelovige blijft er steeds vrij in om de raad van de Geest te aanvaarden of te verwerpen. Dit legt op de Geestvervulde gelovige een grote verantwoordelijkheid, want hij dient zich persoonlijk vertrouwd te maken met de gedachten van de Heilige Geest zoals die in de Schrift geopenbaard staan en dat niet alleen, hij zal zijn leven daarnaar moeten inrichten. Deze verantwoordelijkheid geldt speciaal voor de persoon die de aanbidding in de samenkomst leidt. Zo iemand zal bij uitstek: bijbelkennis, wijsheid, gezag en moed nodig hebben.

De grootste fouten die "het volle evangelie" hebben tegen gehouden zijn:

1. *Gebrek of ontbreken van juiste controle over openbare uitingen van de geestelijke gaven*
2. *Jaloezie en verdeeldheid onderling en naar andere groepen.*

De oorzaak hiervan is altijd weer: het niet erkennen van de absolute heerschappij van de Heilige Geest!

ad 2. DEELNAME VAN ALLE LEDEN

In de eerste Gemeente namen alle aanwezige leden actief deel aan de dienst. Dit werd teweeggebracht door de bovennatuurlijke aanwezigheid en kracht van de Heilige Geest, die in en door de afzonderlijke gelovigen werkte.

Paulus noemt in **1 Cor. 14:26** een aantal vormen van medewerking in een dienst, te weten: *een psalm, een lering, een openbaring, een tong en een uitlegging*. Hij voegt daar dan aan toe dat *alles tot stichting* moet geschieden.

Hoewel de geestelijke gaven aan de individuele gelovigen worden gegeven, is hun doel voornamelijk om de gelovigen in staat te stellen hun juiste plaats in het Lichaam te laten vervullen. Geestelijke gaven zijn daarom niet in de eerste plaats bedoeld voor het welzijn van de individuele gelovige, maar zijn bedoeld om een effectieve rol te spelen in het leven en de aanbidding van de gehele Gemeente (**1 Cor. 12:7**).

Voor de tongentaal geldt dat deze moet worden uitgelegd zodat een ieder het kan "verstaan" (**1 Cor.14:13**). Van het profeteren wordt gezegd dat iedereen dit kan en dat het doel hiervan is, dat allen "lering" en "opwekking" ontvangen (**1 Cor.14:31**). Profetie kent twee beperkingen in een dienst:

- 1) Er moet om de beurt geprofeteerd worden (**1 Cor. 14:31**);
- 2) Er mogen maximaal 3 profetieën zijn (**1 Cor. 14:29**).

Verder zegt dit laatste bijbelvers nog dat de gave van profetie beoordeeld of getoetst moet worden.

In veel gevallen komt er (nog) niet zoveel terecht van het functioneren van geestelijke gaven en bedieningen binnen lokale Gemeenten. Redenen hiervoor kunnen zijn:

- Gebrek aan kennis
- Onvoldoende overgave
- Personen op verkeerde plekken
- Personen op te veel plaatsen
- Personen die macht hebben en/of misbruiken
- Perfectionisme van 1 of meerdere personen
- Gebrek aan dienstbaarheid
- Traditie
- Andere zonden

De enige weg uit deze frustratie en beperking is om de bovennatuurlijke bediening van de Heilige Geest in de Gemeente te erkennen en te gehoorzamen. Het is uitsluitend Gods Geest die naar Zijn wil de geestelijke gaven verdeelt over alle leden. Pas dan zal de Gemeente een levend organisme zijn/worden, waarin alle leden als radertjes functioneren naar de wil van de Heilige Geest. Alleen op deze wijze zal het Lichaam/de Bruid gaan beantwoorden aan Christus' kwalificaties.

D. De Geestvervulde prediker

De nieuwtestamentische predikers predikten "door de Heilige Geest, die van de hemel gezonden is" (1 Petr.1:12). Zij vertrouwden niet op opleiding, welsprekendheid of natuurlijk talent, maar waren afhankelijk van de feitelijke, persoonlijke aanwezigheid en kracht van de Heilige Geest. Gods Geest werkte in hen, door hen en met hen en daar rekenden ze op. Vandaag de dag hebben wij eveneens prediking door de Heilige Geest, van de hemel gezonden nodig.

De resultaten die de Heilige Geest bewerkt in de bediening van een prediker zijn:

- a) *Hij overtuigt de ongelovige wereld van zonde, gerechtigheid en oordeel (Joh. 16:8);*
- b) *Hij geeft een bovennatuurlijk getuigenis door tekenen, wonderen en gaven (Marc.16:17,18).*

ad. a)

De geest van de ongeredde mens is dood voor God. De ongelovige beseft van zichzelf uit niet dat zijn eeuwige bestemming alles te maken heeft met zonde, gerechtigheid en oordeel. Het is de Heilige Geest zelf die hem hiervan overtuigt.

De grootste vijanden van het evangelie zijn religie, materialisme en onverschilligheid. Maar ook deze bolwerken kan de Heilige Geest slechten.

Oordeel is een goddelijke beschikking die voor iedereen geldt en waar niemand aan ontkomt. In het oordeel van het menselijk ras gaat het God maar om één ding: gerechtigheid.

Er is slechts één alternatief voor gerechtigheid, namelijk zonde, want zonde is ongerechtigheid (1 Joh.5:17).

Gods maatstaf voor gerechtigheid is Christus (**Hand. 17:31**).

Hij is dé maatstaf! Alleen Jezus Christus leefde uitsluitend voor de heerlijkheid van God de Vader op aarde. Verder is een ieder tekortgeschoten en heeft een ieder het doel gemist.

Let op 1! Overtuigen van zonden **is niet** Bekeren.

Let op 2! Als de Heilige Geest iemand overtuigt van zonde, zal die persoon voor of tegen Christus moeten kiezen, want daarna bestaat er geen ruimte meer voor neutraliteit.

DE WERKING VAN DE HEILIGE GEEST + DE PREDIKING VAN GODS WOORD:

OVERTUIGT VAN ZONDE

ad. b)

In **Marc. 16** krijgen de gelovigen niet alleen de opdracht om het evangelie overal te gaan prediken, maar tevens wordt de belofte ontvangen, dat de uitvoering van deze taak gepaard zal gaan met allerlei tekenen. De gelovigen moesten en moeten het werk van Christus voortzetten totdat Hij terugkomt.

Dit patroon is in overeenstemming met de handel en wandel van Jezus welke eveneens gepaard ging met wonderen en tekenen.

Gods Koninkrijk is een Koninkrijk van kracht en deze moet aan de wereld gedemonstreerd worden (1 Cor.4:20)!

Hoofdstuk 5

OPLEGGING VAN HANDEN (PIJLER V)

A. De 5 belangrijke doelen van het opleggen van handen

"Oplegging van handen" is een daad waarmee iemand zijn handen legt op het lichaam van een ander met een speciale bedoeling. Normaal gaat deze daad gepaard met gebed en/of een profetische uiting.

Het opleggen van handen geschiedt in het christendom om 3 hoofdredenen. Zo kan de persoon die de handen oplegt:

- 1) Geestelijke *zegen of gezag overdragen* op degene die de handen krijgt opgelegd;
- 2) Geestelijke *zegen of gezag* in het openbaar *bevestigen*, dat degene die de handen opgelegd krijgt al eerder van God heeft ontvangen.
- 3) Degene die de handen krijgt opgelegd, aan God opdragen *voor een speciale taak of bediening*.

Ook combinaties van het bovenstaande zijn mogelijk.

Het OT geeft herhaaldelijk aan dat het opleggen van handen een normaal gebruik was.

Voorbeelden van handoplegging in het OT:

a) Jacob die zijn handen op Jozefs zonen legt om hen te zegenen (**Gen.48:14**);

b) Mozes die zijn handen op Jozua legt (**Num.27:22,23**).

Gevolg: 1. Een deel van Mozes geestelijke wijsheid en heerlijkheid wordt op Jozua overgedragen. 2. Mozes erkende/bevestigde in het openbaar dat Jozua de nieuwe leider was.

c) Elisa die koning Joas de handen oplegt (**2 Kon.13:15-17**).

Gevolg: Joas ontving goddelijke wijsheid en gezag om als bevrijder van Gods volk op te treden.

In het NT vinden we 5 belangrijke gevallen waar het opleggen van handen aan de orde is, namelijk bij:

1. *de bediening van lichamelijke genezing;*
2. *de bediening van de Heilige Geest;*
3. *het meedelen van geestelijke gaven;*
4. *het aanstellen van dienaren Gods;*
5. *het uitzenden van apostelen.*

ad 1. DE BEDIENING VAN LICHAMELIJKE GENEZING

Er zijn 2 nieuwtestamentische instellingen voor genezing:

1. handen opleggen (**Marc. 16:17,18**);
2. zalven met olie (**Jac.5:14,15**).

Het zalven met olie is een daad van geloof, waardoor goddelijk leven en gezondheid door de Heilige Geest wordt uitgeroepen over het lichaam van een zieke gelovige. God verwacht van een wedergeboren christen:

- dat hij bij ziekte als eerste Zijn Heelmeester persoonlijk en volhardend zoekt voor de genezing. Eventueel kan hij (daarna) de oudsten van de gemeente roepen en zij

zullen over de zieke een gelovig gebed uitspreken en hem vervolgens met olie zalven in de naam van de Heer. Dit zal de lijder gezond maken. In sommige gevallen gaan gelovigen "automatisch" naar een arts en raadplegen zij de Heer pas als de medici het opgeven. Nu is een arts raadplegen beslist niet verkeerd, maar wel als deze voorrang van de christenen krijgt boven God.

- dat hij zich bij een gemeente voegt die geestelijke leiders naar Gods wil kent. Voor het met olie zalven is nodig dat:
 1. de leden en oudsten elkaar kennen;
 2. de oudsten zijn toegerust om in geloof genezing te bedienen.

Olie is een beeld van de Heilige Geest. Olie aangebracht op de zieke beeld uit, de aanspraak van geloof dat Gods Geest genezing zal schenken aan de zieke. God belooft dat ons sterfelijk lichaam weer wordt levend gemaakt door Gods Geest, de Derde Persoon van de Godheid (**Rom.8:11**).

Gewoonlijk wordt bij het zalven gebruik gemaakt van olijfolie. Zalven met olie is een middel om goddelijk leven, gezondheid en kracht mee te delen. Het kan dus nooit gebruikt worden ter voorbereiding op de dood.

Genezing kan op allerlei wijzen plaatsvinden, want God is hierin creatief en soeverein.

Genezing kan direct of geleidelijk geschieden. In het laatste geval zal men actief moeten blijven geloven en dit kan door voortdurend God te danken en door Zijn Woord veelvuldig te belijden. Soms is de genezing voelbaar voor de zieke, maar andere keren weer niet, waardoor een daad van geloof zal moeten worden gesteld.

Er moet altijd evenwicht bestaan tussen geloof en realisme. Zo zal iemand die (nog) niet genezen is, best de symptomen van zijn ziekte mogen erkennen, maar zo iemand hoort daar niet bij te blijven stilstaan. De zieke gelovige zal (bij uitstek) zich volhardend moeten richten op Gods Woord en op zijn gebedsleven, zonder daarbij in een kramp te geraken over het wel dan niet genezen.

Stelregel: Ziek de hemel binnenstappen is beter dan gezond de hel instappen.

Ad 2. DE BEDIENING VAN DE HEILIGE GEEST

Petrus en Johannes legden in Samaria de pasbekeerden de handen op, waardoor ze de Geest ontvingen (**Hand.8:18**).

Ananias legde zijn handen op Saul zodat hij weer zou zien en vervuld zou worden met de Heilige Geest (**Hand.9:17**).

Toch moeten we ook weer niet te snel handen opleggen bij mensen, opdat we geen deel hebben aan de zonden van anderen en dus rein blijven.

Te nemen voorzorgsmaatregelen als je handen gaat opleggen:

1. Doe het niet lichtvaardig, wees in een geest van gebed en nederigheid;
2. Zoek de leiding van de Heilige Geest;
3. Weet je eigen geest voortdurend te reinigen en claim de beschermende kracht van Jezus bloed;
4. Wees in staat door de Heilige Geest de duivelse invloed te overwinnen.

DE OUDSTE

De belangrijkste taken van een oudste zijn:

- * Goede leiding geven (**1 Tim.5:17**);
- * Prediken en onderrichten (idem).

Een oudste houdt zich dus bezig met de immateriële/geestelijke behoeften.

Het doel van een oudste moet zijn dat hij met name de gemeente geestelijk wil versterken.

Het aanstellen van oudsten **Hand. 14:21-23:**

- De aanstelling ging gepaard met bidden en vasten (= als bij de uitzending van de apostelen Paulus en Barnabas);
- Er werd pas gesproken over "gemeente" na het aanstellen van oudsten, want een groep individuele discipelen zonder oudsten is nog geen gemeente;
- Het aanstellen van oudsten was de verantwoordelijkheid van de apostelen en zij waren daarin afhankelijk van de Heilige Geest (Hand.20:28)

De belangrijkste kenmerken van een oudste volgens **1 Tim.3 en Tit.1:5-9:**

- Moet onbesproken zijn en slechts één vrouw hebben
- Is nuchter, bezadigd, beschaafd, gastvrij, bekwaam om te onderwijzen, niet aan de wijn verslaafd, niet opvliegend, vriendelijk, niet strijdlustig/geldzuchtig
- Bestuurt zijn eigen huis goed
- Tuchtigt zijn kinderen waardig
- Is niet pas bekeerd
- Staat gunstig bekend ook buiten de kring
- Is onberispelijk
- Zijn kinderen zijn gelovig en niet in opspraak vanwege losbandigheid of ongehoorzaamheid
- Is niet aanmatigend of driftig niet op oneerlijke winst uit
- Heeft liefde voor wat goed is
- Is rechtvaardig, vroom en ingetogen houdt zich aan het betrouwbare woord
- Is in staat te vermanen op grond van de gezonde leer
- Kan tegensprekers weerleggen
- De vrouw is waardig, geen kwaadspreester, nuchter en betrouwbaar in alles

DE DIAKEN

De belangrijkste taak van een diaken is:

- Het bedienen van de tafels (**Hand.6:2**).

Een diaken houdt zich dus bezig met de materiële/natuurlijke behoeften.

Het doel van een diaken moet zijn dat hij met name de gemeente praktisch wil versterken.

Het aanstellen van diakenen in **Hand.6:3-6:**

- De apostelen delegerden dit aan de gemeente;
- De gemeente koos een aantal geschikte mannen;
- De apostelen legden deze mannen de handen op = >
 - * erkennen daarmee deze mannen in hun ambt;
 - * droegen deze mannen met hun taak op aan God;
 - * droegen een deel van hun geest van genade en wijsheid op deze mannen over.

De belangrijkste kenmerken van een diaken volgens **Hand.6:3, 1**

Tim.3 en Tit.1:5-9:

- Staat goed bekend
- Is vol van Geest en wijsheid
- Is een waardig mens en spreekt niet met 2 tongen, is niet verzot op veel wijn, is niet uit op winstbejag, bewaard door zijn geloof een rein geweten
- Moet proeftijd onberispelijk vervullen
- Heeft slechts één vrouw
- Bestuurt zijn eigen huis en gezin goed
- De vrouw is waardig, geen kwaadspreester, nuchter en betrouwbaar in alles

Volgens het goddelijke patroon behoren **alle** aanstellingen in de gemeente uit te gaan van de Heilige Geest.

ad 5. HET UITZENDEN VAN APOSTELEN

Hand. 13:1-4 geeft over dit onderwerp veel informatie. Zo lezen we in dit gedeelte:

- Dat er (minimaal) 2 geestelijke bedieningen waren in Antiochië, namelijk die van leraar en profeet;
- Dat deze bedieningen door de Gemeente werden erkend;
- Dat die bedieningen werden uitgeoefend door 5 personen;
- Dat de leiders baden én vastten en niet alleen als individu maar ook als groep;
- Dat de Heilige Geest het wachten beloofde door te zeggen dat Paulus en Barnabas moesten worden afgezonderd voor een roeping.

Uit de context van dit gedeelte valt verder op te maken dat Paulus en Barnabas al persoonlijk door God waren voorbereid op hun roeping. Als Gods Geest in dit gedeelte dan ook spreekt is dit voor de Gemeente een openbaring, maar voor Paulus en Barnabas een bevestiging van een reeds eerder ontvangen openbaring. De reactie van deze 5 mannen lezen we in **Hand. 13:3**:

"Toen vastten en baden zij, en legden hun de handen op en lieten hen gaan."

Ze lieten Paulus en Barnabas dus niet meteen gaan, maar gingen wéér bidden en vasten. De eerste keer leidde het bidden en vasten tot een speciale openbaring van Gods plan. De tweede maal van gebed en vasten werd vrijwel zeker gebruikt om Gods genade en kracht (zalving) af te smeken over de uitvoering van het plan van God voor de beide mannen. Daarna legden zij de apostelen Paulus en Barnabas de handen op. Een apostel is een op goddelijk gezag uitgezonden persoon, die een speciale taak moet vervullen. Hij is in de ware zin van het woord "een zendeling". Er worden in de Bijbel meer dan 20 apostelen genoemd. Geestelijke leiders zouden het patroon, zoals geschetst in het geval van Paulus en Barnabas, in overeenkomstige gevallen eveneens moeten volgen. De leiders in Antiochië erkenden openlijk, dat deze 2 mannen een speciale bediening van God hadden ontvangen en legden hen de handen op om bijzondere geestelijke wijsheid, genade en kracht te claimen van God, zodat zij de door God gegeven taak ook zouden kunnen volbrengen.

Hiermee hebben we **pijler V** van het fundament afgerond.

Hoofdstuk 6

OPSTANDING DER DODEN (PIJLER VI)

A. Het einde der tijden

De laatste 2 grondbeginselen van het fundament zijn "Opstanding der doden" en "Eeuwig oordeel". Deze 2 pijlers behoren niet tot de tijd, maar tot de eeuwigheid. Eeuwigheid is niet tijd die eindeloos duurt, maar het is de natuur en wijze van Gods eigen wezen; het is het ongeschapen gebied waarin God zelf bestaat.

God woont in eeuwigheid (Jes.57:15).

Hij is "de Eeuwige" (Gen.21:33, Jes.40:28).

Hij is "de Ik ben, die Ik ben" (Ex.3:15).

Hij is "Yahweh, de Hij is, de Here".

Hij is "de alpha en de omega, het begin en einde" (Op. 1:8).

Hij is "El Shaddai, de Almachtige" (Gen. 17:1).

Tijd is een begrip dat verbonden is aan onze huidige wereldorde. De begrippen "tijd" en "ruimte" zijn voor de mens niet los van elkaar te zien.

God bracht door een soevereine daad de samenhang van ruimte en tijd tot aanzijn, tezamen met de huidige wereldorde; en Hij zal door een toekomstige soevereine daad deze huidige wereldorde met zijn samenhangend geheel van ruimte en tijd laten ophouden te bestaan.

Iedere ziel die de drempel van de eeuwigheid overschrijdt wacht volgens de Bijbel:

1) De opstanding der doden

2) Het eeuwig oordeel

ad 1) *"Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden." (1 Cor. 15:22).*

Uitzondering: Degene die niet sterft hoeft ook niet opgewekt te worden! Voorbeeld: al de ware christenen die leven als Christus terugkomt om Zijn Gemeente te halen zullen niet sterven.

ad 2) *"En zoals het de mensen beschikt is, éénmaal te sterven en daarna het oordeel..." (Hebr.9:27).*

De wederopstanding van het lichaam gaat aan het laatste oordeel vooraf, omdat de mens de dingen bij God moet verantwoorden die hij in zijn lichaam gedaan heeft (**2 Cor.5:10**).

B. Uiteenlopende bestemmingen na de dood

In **1 Thes.5:23** staat dat de mens uit een geest, een ziel en een lichaam bestaat. Ook uit **Hebr.4:12** kunnen we dit opmaken.

De "drieënige mens" is geschapen naar het beeld van de "drieënige God" (**Gen.1:26**). De geest en de ziel van de mens vormen samen het immateriële deel van de mens, terwijl het lichaam het materiële gedeelte omvat. Bij de dood worden de geest en de ziel losgemaakt van het aardse vat, het lichaam.

Er gelden 2 definitieve principes na het sterven van het lichaam:

1. *De geest van de mens verschijnt voor God (dat is nog niet het laatste oordeel, want dat vindt pas plaats na de wederopstanding van het lichaam);*
2. *De geest van de mens wordt door God naar zijn verblijfplaats verwezen, waar hij dan tot aan de tijd van de wederopstanding van het lichaam verblijft.*

God onderscheidt 2 categorieën van menselijke geesten:

1. *De rechtvaardigen,*
2. *De goddelozen.*

Het soort verblijfplaats van de menselijke geest, vanaf zijn lichamelijke dood tot aan het moment van de wederopstanding van zijn lichaam, wordt bepaald door het soort categorie.

Over de toestand van de menselijke geest na zijn lichamelijk sterven tot aan de wederopstanding van zijn lichaam zijn 2 feiten te noemen:

1. *Er is een onoverbrugbare kloof tussen de verblijfplaatsen van de rechtvaardige geesten en die van de goddeloze geesten;*
2. *Vóór de dood en opstanding van Jezus was de toestand van de rechtvaardige geesten anders dan daarna.*

De verblijfplaatsen van zowel de goddeloze als rechtvaardige heengegane geesten zijn zeer verschillend. Toch hebben ze de volgende kenmerken gemeen:

1. Er is continuïteit van de persoonlijkheid;
2. Er bestaat herkenning van personen onderling;
3. Er kan tussen personen gecommuniceerd worden;
4. Men is zich bewust van de toestand waarin men zich bevindt;
5. Er zijn nog steeds herinneringen aan het aardse leven;
6. De verblijfplaats is tijdelijk, hoewel de uiteindelijke bestemming van de rechtvaardigen hemelsbreed verschilt van die der goddelozen!

Het dodenrijk, ook wel genaamd Sheol of Hades, is een tijdelijke verblijfplaats voor heengegane geesten, voorafgaand aan hun definitieve opstanding en veroordeling.

Voor Christus' dood en opstanding ging een heengegane geest altijd naar het **dodenrijk** (is naar de lagere wereld).

In deze periode kende het dodenrijk 2 soorten bewaarplaatsen, te weten:

1. één plaats **voor de rechtvaardigen,**
2. één plaats **voor de goddelozen.**

ad 1. Deze plaats wordt ook wel het "Paradijs" of "Abrahams schoot" genoemd. Het is een plaats van rust en troost, hoewel men nog ver verwijderd is van de directe tegenwoordigheid van God. Op deze plek bevond zich bijv. Lazarus.

ad 2. Dit is een plaats van kwellingen. Hier bevond zich de bijv. de rijke man. Tussen deze 2 plaatsen is een onoverbrugbare kloof.

C. Christus het patroon en het bewijs

Tussen Christus' dood en opstanding gebeurde het volgende:

- Christus gaf Zijn geest over aan Zijn Vader;
- Christus werd in het graf gelegd
- Christus' geest daalde af naar het dodenrijk;
- Christus daalde op de dag van Zijn kruisdood eerst af naar de bewaarplaats van de rechtvaardige, heengegane geesten (dat is dus dat deel van de Hades dat Paradijs of Abrahams schoot wordt genoemd);
- Christus heeft waarschijnlijk de berouwvolle moordenaar verwelkomd;
- Christus daalde na het bezoek aan het Paradijs verder af in het dodenrijk naar de plaats van de goddeloze geesten;
- Christus predikte tot de goddeloze geesten uit de dagen van Noach (dat is het tijdperk voor de zondvloed);
- Christus prediking is vrijwel zeker een proclamatie geweest;
- Christus steeg na de uitvoering van dit deel van Gods plan weer op naar de huidige tijdelijke wereld;
- Christus dode lichaam werd gelijktijdig opgewekt en verenigd met Zijn ziel en geest;
- Christus lichaam in het graf was niet onderhevig aan ontbinding;
- Christus geest daalde in het dodenrijk neer voor een periode niet langer dan tussen Zijn dood en wederopstanding.

Na Christus' dood en opstanding heeft het **dodenrijk** nog maar 1 soort bewaarplaats, welke uitsluitend bestemd is **voor de goddeloze geesten. De rechtvaardigen** gaan nu door het werk van Christus rechtstreeks **naar de hemel**.

Conclusies n.a.v. **Hand.7:56 + 2 Cor.5:6,8:**

- Als de geest van de gelovige in zijn lichaam is, kan deze niet in de zéér directe tegenwoordigheid van God zijn;
- Als de geest van de gelovige bij de dood vrijkomt van het lichaam, heeft deze direct toegang tot de tegenwoordigheid van God.

Het patroon voor de wederopstanding van alle mensen wordt aangegeven door de opstanding van Christus zelf.

Christus bewijst na Zijn opstanding duidelijk aan Zijn discipelen dat Zijn opstandingslichaam hetzelfde is als dat van vroeger (**Luc.24:39,40 + Joh.20:27**).

"De wederopstanding van het lichaam" gebeurt in een oogwenk.

Het brengt het oorspronkelijke lichaam weer samen met de ziel en de geest. Vanaf dat moment zal het lichaam niet langer meer onderworpen zijn aan de beperkingen die het nu kent.

D. Opstanding voorzegd in het QT

Het OT voorzegd op vele plaatsen dat:

1. Christus uit de dood wordt opgewekt;
2. de gelovigen deel zullen hebben aan Zijn opstanding;
3. de goddelozen ook zullen opstaan en wel om oordeel en straf te ondergaan.

Hos.6:1-3 is in dit verband een prachtige profetie:

"Komt, laat ons wederkeren tot de Here! Want Hij heeft ons verscheurd, en zal ons helen. Hij heeft geslagen, en zal ons verbinden. Hij zal ons na twee dagen doen herleven, ten derde dage zal Hij ons oprichten, en wij zullen leven voor zijn aangezicht. Ja, wij willen de Here kennen, ernaar jagen Hem te kennen. Zo zeker als de dageraad is zijn opgang. Dan komt Hij tot ons als de regen, als de late regen, die het land besproeit."

Deze profetie heeft niet alleen betrekking op de opstanding van Christus, maar uit de dik gedrukte woorden "ons" en "wij" blijkt dat een ieder, die aan de voorafgaande oproep gehoorzaam is, opgericht/opgewekt zal worden. Hosea voorzegt zelfs al dat de opstanding van Christus gevolgd wordt door "de regen" (dat is de uitstorting van de Heilige Geest).

De heiligen van het *oude verbond* zagen *gelovig uit* naar het verzoeningsoffer, terwijl de heiligen van het *nieuwe verbond* *gelovig terugzien* op de historische feiten van Christus' dood en opstanding. Al deze heiligen zullen deel hebben aan "de opstanding der rechtvaardigen", omdat zij allen in het verzoeningsoffer van Christus geloven.

E. "Christus als eersteling" (= Opstanding fase I)

De (weder)opstanding kent 3 fasen:

I. Christus als eersteling	}	
II. Die van Christus zijn bij Zijn komst	}	1 Cor.15:22-24
III. Daarna het einde	}	

soorten opstanding:

<i>leven</i>	<i>eeuwig leven</i>	= voor rechtvaardigen.
ten	tot	
<i>oordeel</i>	<i>versmading, af grijzen</i>	= voor goddelozen.
Joh.5:29	Dan.12:2	

De garve/schoof in **Lev.23:10,11**:

- Is een beeld van Christus die uit de doden opstaat als de vertegenwoordiger van de zondaar en als het begin van de nieuwe schepping;
- Werd bewogen voor de Heer op de dag na de sabbat; dat is de dag waarop Christus opstond uit de dood;
- Werd als eersteling bewogen als een daad van aanbidding en overwinning; dit gaf de zekerheid dat de verdere oogst veilig binnengehaald zou worden.

Jezus werd als een enkeling begraven, maar Hij stond op met de lichamen van vele ontslapen heiligen (**Matt.27:52**). Zijn dood, begravenis en Zijn opstanding met vele gestorven heiligen maakt het type van de eerstelingen volmaakt.

TYOLOGIE

De korrel stierf.

< = > *Jezus stierf.*

Het sterven van de korrel bracht een schoof van eerstelingen voort

< = > *Het sterven van Jezus bracht vele ontslapen heiligen als eerstelingen van de opstanding voort.*

De eerstelingen vormen het teken dat de gehele oogst binnengehaald zal worden.

< = > *De eerstelingen van de opstanding vormen het teken, dat alle gelovigen zullen opstaan om eeuwig te leven.*

Christus zelf zal alle rechtvaardige en goddeloze doden tot opstanding roepen.

We weten dat:

- bij Jezus' hemelvaart een wolk Hem aan het zicht onttrok (**Hand. 1:9**);
- Hij op dezelfde wijze zal terugkeren (**Hand. 1:11**);
- Hij zal wederkeren in de wolken (**Marc. 13:26 SV**);
- Hij terugkomt met Zijn heilige tienduizenden (**Jud.14**);
- Hij terugkomt met alle heiligen (**Zach.14:5**);
- De oudtestamentische heiligen een wolk van getuigen worden genoemd (**Hebr.11 + 12**).

Dit alles maakt het aannemelijk dat de uit de dood opgestane heiligen, eveneens deelgenoot zijn geweest van Jezus Hemelvaart. Als dat zo is geweest wordt het ook waarschijnlijk, dat Jezus bij zijn wederkomst de heiligen, die met Hem ten hemel voeren, met zich zal meebrengen.

F. "Die van Christus zijn bij Zijn komst"

(= Opstanding fase II)

De Griekse bijbel vertaalt het woord "**komst**" in dit bijbelgedeelte met "*parousia*". Dit woord duidt altijd op de tweede komst van Christus. De komst waarbij Christus Zijn Gemeente tot Zich neemt.

Fase II is de fase van "de opstanding der rechtvaardigen". Een fase die rechtstreeks in verband staat met de wederkomst van Christus.

Wie de ware gelovigen zijn weet alleen de Here precies.

Het zijn in ieder geval mensen, die "van de ongerechtigheid afstaan" (**2 Tim.2:19 SV**) en die "het vlees met zijn hartstochten en begeerten hebben gekruisigd" (**Gal.5:24**).

Er zijn 5 belangrijke doelen waarvoor Christus terugkomt. Zo komt Hij om:

1. De ware Gemeente/Zijn Bruid halen (**Joh. 14:3**);
2. Israël redden (**Rom. 11:26,27**);
3. De antichrist en satan omver werpen (**2 Thes.2:8**);
4. De volken te oordelen (**Matt.25:32**);
5. Zijn 1000 jarig rijk te vestigen (**Op.20:4**).

ad 1. Het Lichaam wordt verenigd met het Hoofd. Deze samensmelting vindt plaats doordat:

- De gestorven gemeenteleden zullen opstaan uit de dood;
- De dan in leven zijnde gemeenteleden een onmiddellijke verandering in hun lichaam zullen ondergaan.

ad 2. Zij die de grote verdrukking overleefden zullen Jezus als Messias erkennen en met God verzoend worden.

Het globale verloop van fase II, "de opstanding der rechtvaardigen" blijkt o.a. uit **1Thes.4:13-18** en **1 Cor.15:51,52**.

Samenvattend gebeurt er het volgende in fase II:

- *er zullen 3 dramatische klanken klinken;*
 - I. Jezus roept zelf de rechtvaardigen uit de dood (Joh.5:28,29), pas in een latere fase volgen de goddeloze doden;
 - II. Een aartsengel zal roepen;
 - III. Een bazuin zal klinken, dit is het signaal voor geheel Gods volk om zich bij de nederdalende Christus te voegen;
- *Alle ware gelovigen die gestorven zijn, worden opgewekt;*
- *Alle ware gelovigen die op dat moment op aarde leven zullen een onmiddellijke, bovennatuurlijke verandering in hun lichaam ondergaan;*
- *Al deze rechtvaardigen worden in een oogwenk (* harpazo) opgeheven in de lucht (*aer) om met de Heer verenigd te worden.*
- *De komst van Christus zal (ook) voor de Gemeente als de komst van een dief zijn qua onverwacht moment; Hij is echter géén dief, want Hij neemt alleen weg wat Hem toebehoort;*
- *De opgenomen gelovigen ontvangen een onsterfelijk lichaam.*

(* harpazo = korte snelle ingreep)

(* aer = lagere lucht)

"De totale opstanding der rechtvaardigen" wordt de "eerste opstanding" genoemd.

"De totale opstanding der rechtvaardigen" omvat een langere periode dan fase II, "de opstanding der rechtvaardigen".

"De totale opstanding der rechtvaardigen" ving aan op het ogenblik dat Christus opstond uit de dood en duurt voort tot en met het moment dat de martelaren uit de grote verdrukking opstaan. Dit laatste moment gaat kort vooraf aan het millennium (Op.20:4-6).

In de periode van "de totale opstanding der rechtvaardigen" zijn minimaal 4 gebeurtenissen te onderscheiden:

1. De gebeurtenis dat Christus met vele oudtestamentische heiligen als "de eerstelingen" werden opgewekt;
2. De toekomstige gebeurtenis dat al degenen die van Christus zijn bij zijn komst, Hem tegemoet zullen gaan in de lucht;
3. De toekomstige gebeurtenis dat de 2 getuigen uit de grote verdrukking na drie en een halve dag openbare dood, opgewekt zullen worden om in een wolk ten hemel te varen;
4. De toekomstige gebeurtenis dat de overige martelaren uit de grote verdrukking opgewekt zullen worden, om met Jezus en de andere heiligen in het millennium te regeren.

G. "Daarna het einde" (= Opstanding fase III)

Deze fase start aan het einde van het 1000 jarig rijk en wordt ook wel de tweede of laatste opstanding genoemd,

Christus zal in deze tijd Zijn Koninkrijk vrijwillig aan de Vader overdragen en de Vader zal dan alle vijanden aan Christus hebben onderworpen (**1 Cor. 15:28**).

Volgens **1 Cor. 15:26** is de laatste vijand die onttroond wordt de dood.

Dan wordt "de bedeling van de volheid der tijden" ingeluid (**Ef.1:9,10**), welke de climax en voltooiing van Gods plan van vele eeuwen vormt.

Tijdens het millennium is Jeruzalem het centrum van Christus regering op aarde. In deze periode is satan gevangen in de afgrond. Aan het einde van het 1000 jarig rijk wordt satan nog een korte tijd losgelaten (**Op.20:1-3**). Satans hoogtepunt van rebellie zal dan blijken uit een poging om Jeruzalem aan te vallen. God zelf zal deze opstand met vuur neerslaan,

waarna satan voor eeuwig in de poel des vuurs zal worden geworpen (**Op.20:7-10**). Het beest (de antichrist) en de valse profeet bevinden zich daar al vanaf het begin van het millennium.

"De poel des vuurs" is de plaats van definitieve, eeuwige verbanning uit Gods tegenwoordigheid en wordt ook wel genoemd "de tweede dood" of "Gehenna" (= Hebreuws). Het is de plaats voor o.a. alle onrechtvaardigen. Men verblijft er met zijn gehele persoonlijkheid. D.w.z. met geest, ziel en lichaam.

In het lichaam doet de mens goede en/of slechte daden, daarom dient men in die hoedanigheid ook voor God te verschijnen.

We hebben al gezien dat vóór het millennium, zowel de oudtestamentische als nieuwtestamentische gelovigen opgewekt zullen worden om bij hun Heer te zijn. We mogen dan ook aannemen dat de meeste mensen, die aan het einde van het millennium worden opgewekt, zondige ongelovige mensen zijn.

Over de opgestane rechtvaardigen aan het begin van het millennium zegt Johannes in **Op.20:4** (SV): "zij leefden".

De opgestane personen aan het einde van het millennium noemt hij echter in **Op.20:12**: "de doden".

Lichamelijk zijn deze laatstgenoemden dus wel opgestaan, maar geestelijk zijn ze nog steeds dood voor God. Het zijn daarom "levende doden" of beter gezegd "dode levenden". Zij worden naar de definitieve poel van vuur verwezen door God.

De volgende categorieën van mensen zullen minimaal worden opgewekt aan het einde van het 1000 jarig rijk:

- **ONGELOVIGEN (Op.20:13).**
Alle onrechtvaardigen worden aan het einde van het millennium geoordeeld.
- **GELOVIGEN MET BEPERKTE KENNIS VAN GOD (Luc.11:31,32).**
Mensen die niet van Christus kunnen zijn bij Zijn komst, maar wel gelovig hebben gereageerd naar het licht wat zij hadden. Zij worden daarom ontheven van de veroordeling en zullen opstaan ten leven. B. v. de koningin van Scheba en de mannen van Ninevé.
- **DE RECHTVAARDIGEN GESTORVEN TIJDENS HET 1000 JARIG RIJK (Jes.65:20).**

In het millennium leven de mensen wel langer, maar men is nog steeds aan de dood onderworpen. Daarom zal deze groep eveneens opstaan ten leven.

DE DOOD EN HET DODENRIJK (=HEL)

"De Dood" is de **toestand** die volgt na het leven en waardoor de geest wordt gescheiden van het lichaam, maar "de Dood" is ook een **persoon** volgens **Op.6:8**. Het is de engel van satan die iedere geest van een gestorven onrechtvaardige opeist.

Een dergelijke dubbele betekenis is ook van toepassing op "**Het Dodenrijk**", ook wel genoemd Sheol of Hades. We zagen reeds eerder dat "het Dodenrijk" de **tijdelijke verblijfplaats voor heengegane geesten** is, maar het is **tevens een engel van satan die "De Dood" op de hielen volgt**. "Het Dodenrijk neemt het bezit van de geesten die door "De Dood" zijn opgeëist over. Uiteindelijk zullen ook de Dood en het Dodenrijk in de poel des vuurs worden geworpen (**Op.20:14**).

Prijst God! De ware gelovigen komen nooit onder de heerschappij van deze 2 satanische engelen (Joh.8:51).

H. Met wat voor lichaam?

We spreken over "de opstanding van het lichaam", omdat het lichaam dat wordt opgewekt, hetzelfde is als dat van het lichaam dat gestorven is. Wel ondergaat het lichaam van de ware gelovige bij de opstanding definitieve en geweldige veranderingen. Uit de gelijkenis van de graankorrel (**1 Cor. 15:35-38**) kunnen we 3 belangrijke feiten halen.

1. *Er is samenhang tussen het zaad en de plant (het originele zaad bevindt zich nog steeds in de plant);*
2. *De plant ondergaat tijdens de groei definitieve, duidelijke veranderingen (de uiterlijke vorm van de plant verschilt van het originele zaad);*
3. *Het soort zaad bepaalt het soort plant.*

Deze feiten kunnen we transponeren naar "de opstanding van het lichaam van de gelovige".

1. *Er is samenhang tussen het begraven lichaam en het opstandingslichaam;*
2. *Het opstandingslichaam ondergaat tijdens het opstandingsproces definitieve, duidelijke veranderingen;*
3. *Het soort begraven lichaam bepaalt het soort opstandingslichaam.*

Paulus noemt 5 specifieke veranderingen die het lichaam maken tot een opstandingslichaam van een gelovige. Zo zal dit lichaam:

- 1) Onvergankelijk zijn (**1 Cor.15:42**);
- 2) Onsterfelijk zijn (**idem**);
- 3) Heerlijkheid bezitten (**1 Cor. 15:43**);
- 4) Gods kracht bezitten (**idem**);
- 5) Geestelijk zijn (**2 Cor. 15:44**).

Ook in de aard en helderheid van de opgewekte lichamen onderling zullen er verschillen zijn (**Dan.12:2,3**). Verder zijn in dit verband de schriftgedeelten **Flp.3:20,21**, **1 Joh.3:2** en **1 Cor. 15:47-52** vermeldenswaardig.

In deze gedeelten lezen we ondermeer dat ons vernederde lichaam gelijkvormig zal zijn aan Christus' verheerlijkt lichaam en dat ons huidige lichaam gelijk is aan Adam.

Over het opstandingslichaam van Christus is te zeggen dat het verschijnen en verdwijnen kan zoals Hij wil. Ook kan het door gesloten deuren gaan, in verschillende vormen op verschillende plaatsen verschijnen en naar de hemel opvaren en weer terugkeren. Zo zal het opstandingslichaam van de gelovige dus ook zijn. Over het opstandingslichaam van de ongelovigen wordt niets gezegd in de Bijbel. Wel weten we dat deze categorie wordt opgewekt om veroordeeld en bestraft te worden.

Er zijn 3 belangrijke redenen voor de leer van de opstanding.

1. De opstanding van Christus bewijst dat Jezus de zondeloze Zoon van God is (**Rom.1:4**);
2. De opstanding van Christus maakt de berouwvolle zondaar rechtvaardig (**Rom.4:25**) en brengt hem behoud (**Rom.10:9**);
3. De opstanding uit de doden is het allerbelangrijkste doel om na te streven voor christenen.

Flp.3:10-12: *"Dit alles om Hem te kennen en de kracht zijner opstanding en de gemeenschap aan zijn lijden, of ik, aan zijn dood gelijkvormig wordende, zou mogen komen tot de opstanding der doden. Niet dat ik het reeds verkregen zou hebben of reeds volmaakt zou zijn, maar ik jaag ernaar, of ik het ook grijpen mocht, omdat ik ook door Christus Jezus gegrepen ben."*

Hoofdstuk 7

EEUWIG OORDEEL (PIJLER VII)

A. God de rechter over allen

Hebr. 12:22-24 gaat over God als Rechter:

"Maar gij zijl genaderd tot de berg Sion, tot de stad van de levende God, het hemelse Jeruzalem, en tot tienduizendtallen van engelen, en tot de algemene vergadering en de Gemeente der eerstgeborenen (SV), die ingeschreven zijn in de hemelen, en tot God, de Rechter over allen, en tot de geesten der rechtvaardigen, die de voleinding bereikt hebben, en tot Jezus, de middelaar van een nieuw verbond, en tot het bloed der besprenging, dat krachtiger spreekt dan Abel."

Dit bijbelgedeelte beschrijft 3 belangrijke aspecten. Zo is er een beschrijving van:

- 1) *Gods woonplaats;*
- 2) *Degenen die bij God zijn;*
- 3) *De presentatie van God zelf.*

Ieder onderdeel is weer onder te verdelen in drieën.

- 1) Gods woonplaats:
 - De berg Sion;
 - De stad van de levende God;
 - Het hemelse Jeruzalem.

- 2) die bij God zijn:
 - Tienduizendtallen van engelen (dit zijn de niet afvallige engelen);
 - De algemene vergadering en de Gemeente, der eerstgeborenen, die ingeschreven zijn in de hemelen (dit zijn de heiligen uit het Nieuwe Verbond);
 - De geesten der rechtvaardigen, die de voleinding bereikt hebben (dit zijn de heiligen uit het verleden die de volkomenheid hebben bereikt).

- 3) presentatie van God:
 - God, de Rechter over allen;
 - Jezus, de Middelaar van een nieuw verbond;
 - Het bloed der besprenging, dat krachtiger spreekt dan dat van Abel.

ad 3) Jezus is de enige die de zondige mens met de heilige Vader kan verzoenen. Het bloed van Jezus is daarbij zowel het middel als de prijs, waardoor de verzoening tot stand kan komen. Deze genade van God verzacht het oordeel van Hem als Rechter.

Het nu volgende schema werd eerder genoemd bij Pijler IV.

<u>BLOED JEZUS</u>	< = >	<u>BLOED ABEL</u>
- vergoten uit vrije wil	< = >	vergoten buiten zijn wil
- in de hemel gesprengd	< = >	op de aarde vergoten
- schenkt zondaar vergeving	< = >	riep om wraak

Ook uit het OT blijkt al dat God de Rechter is.

Zie b.v. **Gen.18:25** en **Ps.94:2**.

God oefent volgens **Joh.3:17** + **2 Petr.3:9** met tegenzin toorn en oordeel uit.

Het is de Vader die oordeelt (**1 Petr.1:17**). De Vader heeft het oordeel echter weer overgedragen aan Zijn Zoon (**Joh.5:22,23**) en de Zoon heeft op Zijn beurt het oordeel weer overgedragen aan het Woord van God (**Joh. 12:47,48**).

De algemene principes van het oordeel zijn volgens Gods Woord dat het:

1. Naar waarheid is (**Rom.2:2 SV**);
2. Naar werken en motieven is (**Rom.2:6**);
3. Zonder aanzien des persoons is (**Rom.2:11**);
4. Naar het licht is dat iemand heeft (**Rom.2:12**).

B. Gods oordelen in de geschiedenis

Gods oordeel kent 2 stadia. Het is een oordeel in:

1. *De tijd of geschiedenis;*
 2. *In de eeuwigheid;* dit is het eeuwig oordeel waar **Hebr.6:2** over spreekt.
- "Het eeuwig oordeel" volgt na de afsluiting van "het oordeel in de tijd".
 - "Het eeuwig oordeel" is het oordeel dat iedere menselijke ziel in de eeuwigheid wacht, nadat de tijd en de geschiedenis zijn afgesloten.
 - "Het eeuwig oordeel" is een oordeel dat zowel goddelozen als rechtvaardigen zullen ondergaan.

Uit **Ex.20:5** blijkt dat "een oordeel in de tijd" generaties lang kan doorwerken.

Voorbeelden van historische oordelen:

- God oordeelde Sodom en Gomorra (**Gen.24,25**) vanwege trots, overdaad, zorgeloze rust en gebrek aan bewogenheid.
- God oordeelde Ananias en Saffira (**Hand.5:10**) vanwege de poging tot misleiding van de Heilige Geest.

Persoonlijk berouw en geloof in het hart zal Gods oordeel afwenden en de mens genade schenken. Voor de gelovige is de belangrijkste les van de geschiedenis dat God zich als onveranderlijk trouw openbaart.

C. De rechterstoel van Christus (= Oordeel fase 1)

Het eeuwig oordeel kent 3 fasen. In elke fase zal de Rechter op een ander soort stoel zitten.

De naam van de Rechterstoel luidt in:

FASE 1: **De rechterstoel van Christus;**

FASE 2: **De troon van Christus' heerlijkheid;**

FASE 3: **Een grote witte troon;**

ALLE WARE CHRISTENEN KOMEN IN FASE I VOOR **DE RECHTERSTOEL VAN CHRISTUS**", NADAT ALLEREERST DE HUICHELAAERS DOOR ENGELEN ZIJN UITGEZUIVERD EN ZIJN GEWORPEN IN EEN "ONUITBLUSBAAR VUUR".

"Het oordeel begint bij het huis Gods" (1 Petr.4:17,18).

"Wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus openbaar worden, opdat een ieder wegdrage wat hij in zijn lichaam verricht heeft, naardat hij gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad" (2 Cor.5:10).

Elke daad niet verricht in geloof en gehoorzaamheid en die niet tot doel heeft om God te verheerlijken is "kwaad".

Het Griekse woord voor "de rechterstoel van Christus" is "bema". Dit woord geeft aan dat deze stoel op een platform staat en gebruikt wordt voor een openbare toespraak.

Het oordeel over de ware gelovigen is géén veroordeling.

"Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld; wie niet gelooft, is reeds veroordeeld, omdat hij niet geloofd in de naam van de eniggeboren Zoon van God" (Joh.3:18).

"Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, wie mijn woord hoon en Hem gelooft, die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven en komt niet in het oordeel, want hij is overgegaan uit de dood in het leven" (Joh.5:24).

Jes.44:22 zegt zelfs: *"Ik vaag uw overtredingen weg als een nevel en uw zonden als een wolk..".*

Zonden zijn verkeerde daden begaan zonder dat naar een bepaalde wet verwezen behoeft te worden.

Overtredingen zijn verkeerde daden die in openlijke ongehoorzaamheid aan een bestaande wet worden begaan.

Overtredingen zijn ernstiger dan zonden en worden daarom "een nevel" genoemd. Een nevel is een "dichte" wolk.

De ware gelovige wordt niet geoordeeld naar zijn gerechtigheid, omdat Christus zijn gerechtigheid is (**2 Cor.5:21**).

De ware gelovige wordt wel geoordeeld naar zijn aan Christus verleende dienstbetoon.

Voor dit dienstbetoon ontvangt de gelovige een beloning.

Het doel van het oordelen van een christen is: zijn beloning bepalen.

Van de daden van iedere ziel op aarde wordt een boek bijgehouden. Dit boek is te vergelijken met een soort harde schijf in de computer. Net als op harde schijf alles wordt bijgehouden middels een database programma, kan ook alles worden uitgewist.

Als een zondaar met berouw tot Christus komt, gebruikt God Zijn hemelse uitwisser, waardoor het boek of harddisk van dat leven compleet schoon wordt. De band is hierna klaar voor een nieuw leven van geloof en gerechtigheid.

Begaat de gelovige na deze wisbeurt zonden of overtredingen en belijdt hij deze met berouw, dan zal Gods vergevende wisser wederom langs dit gedeelte van de harddisk gaan (**1 Joh.1:9**).

VUURPROEF

We lezen in **1 Cor.3:11-15** dat het werk van een gelovige beoordeeld wordt.

God scheidt door de vuurproef de gelovigen in 2 categorieën, namelijk:

1. die bouwden met goud, zilver en kostbaar gesteente;
2. die bouwden met hout, hooi en stro.

De vuurproef bepaalt de kwaliteit van de werken van een gelovige en geeft tevens aan dat **kwaliteit** voor God belangrijker is dan **kwantiteit**. Zelfs al **verbranden** al de **werken** van de gelovige voor God dan nog wordt zijn **ziel gered**, omdat Christus zijn fundament is. De aard van deze vuurproef blijkt uit **Op.1:14,15**. "Gods ogen zijn als een vuurvlam; en zijn voeten gelijk koperbrons, als in een oven gloeiend gemaakt". Deze uitstraling van God zal al het onoprechte en waardeloze verteren.

Iedere gelovige dient zichzelf voor deze vuurproef op 3 punten te onderzoeken:

1. **MOTIEVEN**; IS HET DOEL VAN MIJN DIENSTBEToon WERKELIJK OM CHRISTUS TE VERHEERLIJKEN?
2. **GEHOORZAAMHEID**; IS MIJN DIENSTBEToon AAN CHRISTUS VOLGENS DE PRINCIPES EN METHODEN VAN GODS WOORD OF BEPAAL IK ZELF MIJN VORMEN VAN AANBIDDING EN DIENSTBEToon?
3. **KRACHT**; WORDT IK BEKRACHTIGD EN VERNIEUWD DOOR DE HEILIGE GEEST OF IS HET EIGEN VLEES?

Het Koninkrijk bestaat niet uit woorden, maar in kracht (1 Cor.4:20)

D. Beoordeling van christelijk dienstbetoon (= Oordeel fase 1)

Hoe het dienstbetoon van de gelovigen wordt beloond lezen we in: **Matt.25:14-30** (de *gelijkenis van de talenten*) en in **Luc.19:11-27** (de *gelijkenis van de ponden*).

Beide gelijkenissen gaan over een rijk man met gezag. Hij gaat naar het buitenland en geeft elk van zijn slaven een som geld om voor hem te beheren. Als hij terugkomt controleert hij zijn slaven op rentmeesterschap. In beide parabels zijn de eerste 2 slaven trouw en de derde ontrouw.

DE GELIJKENIS VAN DE TALENTEN

Matt.25:15 is een sleutelvers. God blijkt aan iedere gelovige het maximum aantal talenten te verstrekken dat hij naar zijn bekwaamheid aan kan. De beoordeling van de slaven door de heer is **niet naar het aantal talenten**. De beoordeling is **wel naar trouw** en de mate van trouw blijkt uit het winstpercentage. De heer vindt de eerste 2 slaven even trouw, want ze benutten beiden maximaal hun bekwaamheid. Van de derde slaaf wordt ontnomen wat hij heeft en wordt hij zelfs uit de tegenwoordigheid van zijn heer geworpen op grond van zijn "zonde van nalatigheid".

DE GELIJKENIS VAN DE PONDEN

In **Luc. 19:16-19** zien we dat de beloning van de eerste slaaf groter is dan die van de tweede, want:

- slaaf één wordt alleen geprezen als "goede slaaf" en;
- slaaf één krijgt alleen over 10 steden gezag.

De beloning is hier in verhouding tot de gemaakte winst.

Verder blijkt uit deze gelijkenis, dat getrouw dienstbetoon in het huidige en toekomstige tijdperk wordt beloond met posities van gezag en verantwoordelijkheid in het Koninkrijk van God.

In beide parabels wordt de ontrouwe knecht betiteld met "gij slechte slaaf".

"Slechtheid" is voor God: - *actief slecht doen, **maar ook***
- *nalaten het goede te doen.*

De zonde van het **nalaten** is net zo erg als de zonde van het **begaan**.

Jac.4:17: "*Als iemand dan weet goed te doen en het niet doet, is het hem tot zonde.*"

Bij het onderdeel "vuurproef" zagen we dat de **werken** van sommige gelovigen allen worden **verbrand**, maar dat de **ziel** van zo iemand wel wordt **gered**, maar in deze "gelijkenissen" krijgt de ontrouwe slaaf **én geen beloning én** wordt hij **uitgeworpen**.

Blijkbaar zorgen "activiteiten", hoewel verkeerd gericht en onbeloond, toch nog voor redding van de ziel, omdat het feitelijke geloof in Christus echt is.

Wie Christus belijdt maar Hem nooit actief probeert te dienen is een huichelaar.

Huichelaars worden evenals ongelovigen naar de "buitenste duisternis" verbannen; zie de teksten in **Matt.24:51 + Luc 12:46**.

Alleen de oprechte gelovigen, die actief zijn geweest met hun talenten voor God, zullen voor "de rechterstoel van Christus" verschijnen, maar wel pas nadat de huichelaars zijn uitgezuiverd en verbannen.

In **Matt.13** wordt het oordeel over de huichelaars beschreven door de gelijkenis **van het koren en het onkruid (vers 24-30 + 37-43)** en de parabel van **het sleepnet in de zee (vers 47- 50)**. Beide gelijkenissen hebben als hoofddoel "het openbaren van het speciale oordeel van God over de huichelaars aan het einde van het huidige tijdperk".

DE GELIJKENIS VAN HET KOREN EN HET ONKRUID

In **Matt.13:37-43** vinden we de volledige uitleg van deze gelijkenis. Hieruit blijkt dat het tot satans strategie behoort om huichelaars tussen de ware gelovigen te planten, zodat het getuigenis van de Gemeente in diskrediet wordt gebracht. Ook zegt dit bijbelgedeelte dat engelen bij de voleinding der wereld, de valse christenen zullen weghalen om hen in de vurige oven te werpen. Pas dan zullen de rechtvaardigen stralen als de zon.

DE GELIJKENIS VAN HET SLEEPNET

Matt.13:47-50 geeft ook aan dat aan het einde van het huidige tijdperk de "slechten" van de "goeden" worden gescheiden en dat de "slechten" door de engelen in de vurige oven worden geworpen.

E. De troon van Christus' heerlijkheid (= Oordeel fase 2)

God heeft het menselijk ras in 3 groepen verdeeld, te weten:

- Joden, }
- Grieken, dat zijn de heidenen } **1 Cor. 10:32**
- de Gemeente }

IN FASE 2 WORDT UITSLUITEND DE CATEGORIE VAN HEIDENEN GEOORDEELD. DIT OORDEEL VINDT AAN HET EINDE VAN DE GROTE VERDRUKKING PLAATS VOOR "**DE TROON VAN CHRISTUS' HEERLIJKHEID**". Dat is vlak voordat Christus Zijn 1000 jarig rijk zal vestigen op aarde. Dit oordeel vormt een overgang van historische oordelen in de tijd naar eeuwig oordeel. **Matt.25:31-33**:

"Wanneer dan de Zoon des mensen komt in zijn heerlijkheid en al de engelen met Hem, dan zal Hij plaats nemen op de troon zijner heerlijkheid. En al de volken zullen voor Hem verzameld worden, en Hij zal ze van elkander scheiden, zoals de herder de schapen scheidt van de bokken, en Hij zal de schapen zetten aan zijn rechterhand en de bokken aan zijn linkerhand."

Drie goddelijke principes:

- God zegent gewoonlijk de heidenen via de Joden;
- God straft gewoonlijk de Joden via de heidenen;
- God straft gewoonlijk de heidenen rechtstreeks.

De belangrijkste gebeurtenissen die aan het oordeel der heidenen worden voorafgaan vinden we in Jer.30:3-9. Deze zijn:

1. God brengt Israël terug naar hun eigen land;
2. Er komt voor Israël een verschrikkelijke tijd zoals er nog nooit geweest is;
3. De Here zelf zal tussenbeide komen om Israël van de heidense vijanden te verlossen;
4. Het nationale koninkrijk van Israël wordt hersteld en zal onder de heerschappij van Jezus 1000 jaar duren.

Het huidige tijdperk zal worden afgesloten door een gezamenlijke aanval van de heidenen tegen Israël en in het bijzonder tegen Jeruzalem. Dan zal de Heer persoonlijk terugkeren op de Olijfberg om Israël te redden. Alle opstandige elementen zullen voor Zijn wederkomst weggezuiverd zijn uit Israël en de overgeblevenen zullen berouwvol worden verzoend met hun God (**Ez.20:37,38**). De tussenkomst van de Heer wordt duidelijk beschreven in **Zach.12:9,10** (SV) en **Rom.11:26**.

Israël zal Jezus aanschouwen. Hem die zij doorstoken hebben. Zij zullen hun verschrikkelijke vergissing erkennen en met berouw verzoend worden met hun Messias. Zo zal Israël door Jezus verzoend worden met de Vader. Dan zal Christus Zijn aardse koninkrijk oprichten en de heidense volken oordelen.

Het doel van dit oordeel is om de schapen (die God accepteert) te scheiden van de bokken (die God verwerpt).

De schapen zullen met Christus in het millennium zijn, maar de bokken worden door Christus veroordeeld tot de definitieve "poel des vuurs", waar zoals reeds besproken bij pijler VI, onderdeel G, ook "het beest" en "de valse profeet" zullen zijn.

De status van schaap of bok wordt bepaald door hoe iemand "de broeders van Jezus", de Joden dus, heeft behandeld. In die tijd zal er een wereldwijde vijandschap bestaan tegen het land Israël en de Joden, maar enkelen zullen zich hiertegen verzetten; dit zijn de schapen dus.

Na de reinigende oordelen over zowel Jood als heiden, zullen er 1000 jaar van vrede zijn met Christus als koning over deze aarde. Na deze 1000 jaar zal satan nog een laatste poging doen om de heidenen tegen Christus koninkrijk op te zetten, maar door rechtstreeks ingrijpen van God wordt satan definitief verslagen en ook naar de poel des vuurs verbannen. Halleluja!! Hierna volgt Gods derde fase van oordelen voor de eeuwigheid.

F. Een grote witte troon (= Oordeel fase 3)

IN FASE 3, AAN HET EINDE VAN HET MILLENNIUM, WORDEN ALLE OVERIGE DODEN OPGEWEKT EN GEOORDEELD VOOR "EEN GROTE WITTE TROON". **Op.20:11-15:**

"En ik zag een grote witte troon en Hem, die daarop gezeten was, voor wiens aangezicht de aarde en de hemel vluchten, en geen plaats werd voor hen gevonden.

En ik zag de doden, de groten en de kleinen, staande voor de troon, en er werden boeken geopend. En nog een ander boek werd geopend, het (boek) des levens; en de doden werden geoordeeld op grond van hetgeen in de boeken stond, naar hun werken.

En de zee gaf de doden, die in haar waren, en de dood en het dodenrijk gaven de doden, die in hen waren, en zij werden geoordeeld, een ieder naar zijn werken.

En de dood en het dodenrijk werden in de poel des vuurs geworpen. Dat is de tweede dood: de poel des vuurs.

En wanneer iemand niet bevonden werd geschreven te zijn in het boek des levens, werd hij geworpen in de poel des vuurs."

Deze fase luidt het definitieve einde van alle zonde en rebellie tegen God in. Alleen degenen die "in het boek des levens" staan geschreven, gaan niet naar de poel des vuurs.

Onderstaand volgt het schema met het (minimum) aantal categorieën van mensen dat zal worden opgewekt aan het einde van het 1000 jarig rijk. Het schema werd al eerder vermeld bij pijler VI, onderdeel G.

- **ONGELOVIGEN (Op.20:13).**

Alle onrechtvaardigen worden aan het einde van het millennium geoordeeld.

- **GELOVIGEN MET BEPERKTE KENNIS VAN GOD (Luc.11:31,32).**

Mensen die niet van Christus kunnen zijn bij Zijn komst, maar wel gelovig hebben gereageerd naar het licht wat zij hadden. Zij worden daarom ontheven van de veroordeling en zullen opstaan ten leven. B.v. de koningin van Scheba en de mannen van Ninevé.

- **DE RECHTVAARDIGEN GESTORVEN TIJDENS HET 1000 JARIG RIJK (Jes.65:20).**

In het millennium leven de mensen wel langer, maar men is nog steeds aan de dood onderworpen. Daarom zal deze groep eveneens opstaan ten leven.

NAWOORD

Het **fundament** is hiermee **behandeld**, maar van een ieder wordt **persoonlijk** vereist dat hij dit fundament ook **in geloof en gehoorzaamheid aanbrengt** in zijn eigen leven. Wie dat heeft gedaan kan het geestelijk huis gaan bouwen voor God (Ef.2:20-22). Voor zulke mensen geldt de aansporing uit **Hebr.6:1**:

"...laten wij ons richten op het volkomene..."

Dit boek behandelt op systematische wijze het elementair onderwijs van het christelijk geloof. Zelden las ik een boek dat zo helder principes behandelde. De (christelijke) wereld zou er heel anders uitzien, als iedere gelovige dit boek terdege zou bestuderen en toepassen. Hoewel er een analytisch, wetenschappelijk hoofd achter dit boek zit, merk je bovenal dat de zalving van een leraar het geschrevene sterk beïnvloedt.

Persoonlijk wil ik een ieder die binnen de NLEG een (geestelijke) taak verricht, dringend verzoeken om dit boek diepgaand te lezen. Soms blijkt dat zelfs "ouderen in het geloof" onkundig zijn aangaande christelijke grondbeginselen en daardoor verkeerde adviezen kunnen geven!

Het is ook een studieboek om te herlezen. Evenals deze samenvatting van dit boek. De kracht van dit boek komt mede voort uit het feit, dat het Woord van God zo'n centrale plaats inneemt.

Voor de fundamentprincipes, zie ook de studies NLEG-FUNDAMENTEN TRAINING en DE BASISBIJBELSTUDIE op www.nleg.nl.